

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
เรื่อง

การใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ
นักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE IMPLEMENTATION OF BLENDED-COACHING INSTRUCTION (BCI) MODEL TO
ENHANCE STUDENTS' ENGLISH-SPEAKING ABILITY AND
SELF-DIRECTED LEARNING IN ENG111 EVERYDAY ENGLISH COURSE,
SRIPATUM UNIVERSITY

ไพบุลย์ สุขวิจิตร บาร์
เพราพิลาส บุรณะวนิชกุล
รุ่งรัตน์ วัชรพฤกษ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2564

หัวข้อวิจัย : การใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ นักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : ไพบุลย์ สุขวิจิตร บาร์ เพราพิลาส บุรณะวนิชกุล และ รุ่งรัตน์ วัชรพฤกษ์

หน่วยงาน : คณะศิลปศาสตร์

ปีที่พิมพ์ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ที่มีต่อการเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มสำหรับเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นนักศึกษาจำนวน 171 คน และกลุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นนักศึกษาจำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (1) เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (3) แบบวัดความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (4) แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด (5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (6) แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test dependent) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการเรียนการสอน โดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นั้นมีประสิทธิภาพ นักศึกษามีค่าคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการเรียน (2) นักศึกษาที่มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (3) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ (4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในประเด็นรูปแบบการสอน ผู้สอน และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Research Title : THE IMPLEMENTATION OF BLENDED-COACHING INSTRUCTION (BCI) MODEL TO ENHANCE STUDENTS' ENGLISH-SPEAKING ABILITY AND SELF-DIRECTED LEARNING IN ENG111 EVERYDAY ENGLISH COURSE, SRIPATUM UNIVERSITY

Name of Researchers: PIBOON SUKVIJIT BARR, PHRAOPHILARD BURANAVANICHAKUL, AND RUNGRAT WATCHARAPRUCK

Name of Institution : SCHOOL OF LIBERAL ARTS

Year of Publication : B. E. 2022

ABSTRACT

In this study, the effects of blended-coaching instruction (BCI) and self-directed learning on Sripatum University students' English speaking ability in ENG111: Everyday English course were investigated. The samples were divided into 2 groups, one for quantitative data collection were 171 students and a sample group for qualitative data collection were 9 students. The instruments used in this research consisted of 1) assessment criteria for English speaking ability, 2) English language learning achievement test, 3) self-directed English learning ability test, 4) exercise attendance report form, 5) opinion questionnaire about blended-coaching instruction (BCI), and 6) group interview form. Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, t-test dependent, and Pearson's correlation coefficient. The results showed that (1) the implement of blended-coaching instruction (BCI) was effective as shown by the students' post-learning English speaking ability scores being significantly higher than their pre-learning counterpart scores, (2) the students with self-directed learning had significantly higher post-test scores than pre-test scores, (3) the students' English speaking ability had significant positive correlation with self-directed learning, and (4) the students had a high level of satisfaction with the blended-coaching instruction (BCI) on style of teaching, instructors, and English speaking ability.

Keywords: Blended-coaching instruction (BCI), Self-directed learning, English speaking

ability

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอธิการบดี ท่านรองอธิการบดี ท่านคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้ให้การสนับสนุน ริเริ่มงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในครั้งนี้ นอกจากนี้ทีมผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ เจียรกุล ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่คอยแนะนำ ปรับแก้งานวิจัยนี้ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้ง ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้ส่งเสริมและชี้แนะการทำวิจัยและจัดการเรียนการสอน ครั้งนี้ เพื่อให้เป็นต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาอื่นๆ ของคณะศิลปศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีปทุม ต่อไป

ผู้วิจัย

กันยายน 2565

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	คำถามการวิจัย	2
	ขอบเขตการวิจัย	3
	นิยามศัพท์	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	การสอนแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Instruction).....	5
	การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning).....	6
	การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning).....	7
	การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach).....	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	สรุปงานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนปัจจุบัน และกรอบความคิดการวิจัย.....	22
3	วิธีดำเนินการวิจัย	23
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
	การวิเคราะห์ข้อมูล	50
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	53
	นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	60
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
	สรุปผลการวิจัย	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	80
ภาคผนวก ก Pre- and Post-test Evaluation Rubric.....	80
ภาคผนวก ข Pre-Posttest ENG111 CEFR test questions.....	81
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนโดยการโค้ชแบบ ผสมผสาน.....	90
ภาคผนวก ง แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการเรียนการสอน.....	94
ภาคผนวก จ แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง.....	95
ภาคผนวก ฉ แบบยินยอมการให้สัมภาษณ์.....	97
ประวัติย่อผู้วิจัย	99

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน แบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)..... 24
2	หัวข้อคำถามนำและแนวทางการให้ข้อมูลประกอบการสอบพูดภาษาอังกฤษ..... 26
3	เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ..... 33
4	ความหมายของคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ..... 34
5	กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน..... 37
6	จำนวนนักศึกษาแยกตามคณะที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG111 ภาคการศึกษา 2/2564..... 38
7	จำนวนนักศึกษาแยกตามระดับชั้นปี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG111 ภาคการศึกษา 2/2564..... 39
8	เกณฑ์ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ..... 40
9	รูปแบบวิธีการสอนที่ใช้ในปัจจุบันในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 42
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน Encounter ครั้งที่ 1 , 2 และ 3..... 53
11	ผลการทดสอบการเรียนรู้ (Pre-test) และ การทดสอบหลังเรียน (Post-test) วิชา ENG111..... 54
12	แสดงจำนวนคน, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาวิชา ENG 111..... 55
13	แสดงจำนวนคน, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนครั้งในการเข้าเรียนด้วยตนเอง (D-learning) และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบภายหลัง (posttest)..... 57
14	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถด้านการพูด และคะแนนความสามารถด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง..... 57
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจของนักศึกษา..... 58
16	ข้อมูลเปรียบเทียบจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Focus Group Interview) นักศึกษาทักษะภาษาอังกฤษสูง กลาง และต่ำ..... 61

สารบัญญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน.....	6
2 ทฤษฎีสมรรถนะทางการสื่อสาร.....	9
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	22
4 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ.....	27
5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 1 การฟัง.....	28
6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 2 การฟังบทสนทนาสั้น.....	29
7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 3 Question-Response เป็นแบบถามตอบ.....	29
8 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 4 Grammar and Vocabulary.....	30
9 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 5 Reading.....	30
10 แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง.....	32
11 แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการเรียนการสอน.....	35
12 The ADDIE model.....	36
13 ทีมผู้วิจัยทำการประชุมหารือวิเคราะห์การเรียนการสอนและการทำวิจัย.....	40
14 มาตรฐานการเรียนรู้ รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน.....	44
15 รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI).....	45
16 บรรยากาศการนำเสนอของนักศึกษาใน Encounter ทาง Zoom.....	46
17 บรรยากาศการอาจารย์ผู้สอนให้ Feedback ผู้เรียนใน Encounter ทาง Zoom.....	46
18 ตัวอย่าง Lesson Plan Unit 1: Making New Pals.....	47
19 ตัวอย่างสื่อการเรียนการสอน.....	48
20 ผลสำรวจการแสดงความคิดเห็นการเรียนการสอนของนักศึกษา.....	49
21 การสัมภาษณ์เชิงปริมาณ กลุ่มที่ 1.....	50
22 การสัมภาษณ์เชิงปริมาณ กลุ่มที่ 2.....	51
23 การสัมภาษณ์เชิงปริมาณ กลุ่มที่ 3.....	51
24 กระบวนการสอนรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน.....	66

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ของคนไทยที่มีแนวโน้มที่ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเห็นได้จากรายงาน EF English Proficiency Index (EF EPI) มีผลการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 9 ของคนไทยตกลงมา 10 อันดับ จาก 64 มาอยู่ที่ลำดับ 74 ในปี 2019 ซึ่งจัดว่าอยู่ในกลุ่ม “ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมาก” (กรุงเทพฯ, 2563) แม้แต่กระทั่งในปี 2021 รายงานเดียวกันนี้ได้รายงานผลการจัดอันดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 100 จากทั้งสิ้น 112 ประเทศ (Education First, 2021) ซึ่งปัญหาหนึ่งที่สำคัญคือปัญหาการสอนที่ยังมีการสอนที่ยึดตามหลักไวยากรณ์ การแปล และท่องจำ และเน้นการวัดผลทักษะภาษาอังกฤษตามหลักไวยากรณ์ซึ่งไม่ได้ส่งเสริมให้เรียนรู้เพื่อการสื่อสาร (British Council อ้างอิงจาก กรุงเทพฯ, 2563) จากปัญหาการเรียนการสอนนี้ ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนในบริบทปัจจุบันที่เกิดการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อระบบการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนไม่สามารถทำการเรียนการสอนได้ปกติ จึงส่งผลกระทบต่อการศึกษาและเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ในช่วงวิกฤตดังกล่าว ที่ผ่านมานี้ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่เปิดสอนโดยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้มีการปรับการเรียนการสอนแบบ online เต็มรูปแบบ โดยมีการทำเนื้อหาการเรียนการสอนล่วงหน้าให้กับผู้เรียน มีการลดเวลาเรียนทฤษฎี ให้ได้ฝึกปฏิบัติในห้องเรียน online มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพการเรียนการสอนและความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาที่ผ่านมายังคงไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งพิจารณาได้จากเสียงสะท้อนกลับของอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน และผลการเรียนที่ถึงแม้ว่าจะไม่แย่งอย่างเห็นได้ชัด แต่เพราะผู้สอนพยายามช่วยเหลือติดตามผู้เรียน ปรับรูปแบบการวัดผลประเมินผลเพื่อให้เหมาะกับบริบทการเรียนการสอนแบบ online จึงทำให้ผ่านเกณฑ์ในปริมาณที่ไม่แตกต่างจากการเรียนการสอนแบบในชั้นเรียนปกติ

ดังนั้น จากปัญหาข้างต้นทำให้ทีมผู้สอนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษจึงได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยน ทดลองรูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ที่เหมาะสมกับบริบทกับสถานะการในปัจจุบัน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยมีผู้สอนเป็นโค้ชให้คำแนะนำ ให้ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อผู้เรียน จึงเสนอรูปแบบการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นการนำร่องการสอนแบบใหม่ เพื่อปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
4. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด
2. รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นอย่างไร
4. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบการสอนการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับก่อนเรียน
2. นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบการสอนการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับก่อนเรียน
3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในประเด็นรูปแบบการสอน ผู้สอน และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหรือประชากร ที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา จำนวน 3, 521 ชั้นปี การศึกษาที่ 2 จาก 9 คณะและ 3 วิทยาลัย ดังนี้ (1) คณะดิจิทัลมีเดีย (2) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (3) คณะนิติศาสตร์ (4) คณะนิเทศศาสตร์ (5) คณะบริหารธุรกิจ (6) คณะบัญชี (7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (8) คณะศิลปศาสตร์ (9) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (10) วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ (11) วิทยาลัยการบินและคมนาคม และ (12) วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ที่คาดว่าจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนด ให้นักศึกษาเริ่มเรียนวิชานี้ในปีการศึกษาที่ 2 ตามแผนการเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัย ครอบคลุมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคการศึกษา ที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

ตัวแปรตาม คือ (1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งสิ้น 6 เดือน ตั้งแต่ เดือน มกราคม พ.ศ. 2565 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2565

นิยามศัพท์

รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) หมายถึง รูปแบบการสอนที่ผู้เรียน เรียนเนื้อหาบทเรียนที่เตรียมโดยทีมผู้สอน ด้วยตนเอง ผ่านระบบ Dlearning ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม หลังจากนั้นผู้เรียนจะทำการนัดหมายเพื่อเจอผู้สอนในคาบเรียน ที่เรียกว่า Encounter เพื่อผู้สอนทำการสรุปเนื้อหา ทบทวน อภิปรายกับผู้เรียนในคาบเรียน และทำการฝึกทักษะการพูดตามหัวข้อที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน Online โดยมีผู้สอนให้ข้อเสนอแนะ สะท้อนกลับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงและแก้ไข ดังนั้นผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นโค้ช (Coach)

หรือ ผู้เอื้ออำนวยกระบวนการ (Facilitator) มีการประเมินระหว่างเรียนอย่างต่อเนื่อง (Formative Assessment) ผ่านกิจกรรมการพูดตามสถานการณ์ โดยมีเกณฑ์การวัดอย่างชัดเจน และการประเมินแบบสรุป (Summative Assessment) เพื่อวัดความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาตามมาตรฐานการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษา CEFR

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนใน 5 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และเนื้อหา (Marek, M. W., & Wu, W.; 2011, May 14) โดยผู้เรียนทำการเตรียมการนำเสนอในชั้นเรียนตามหัวข้อที่กำหนดโดยผู้สอนอิงตามเนื้อหาที่นักศึกษาได้เรียน

การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชาENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน โดยมีลักษณะของการเป็นผู้เรียนรู้แบบนำตนเองใน 5 ประเด็น คือ (1) การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียน (2) การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน (3) การวางแผนการเรียน (4) การดำเนินการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ (5) การประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถทำให้เกิดความเข้าใจและการตระหนักถึงวิธีการสอนแบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนด้วยการนำตนเองให้กับนักศึกษา วิธีการนำไปปรับใช้ได้ในการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างหรือบริบทอื่นๆ ที่ต่างไป

2. ด้านการสอน

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะสามารถทำให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเข้าใจการสอนแบบใหม่ได้อย่างลึกซึ้งและผลที่เกิดกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและพฤติกรรมการเรียนแบบนำตนเองของนักศึกษา ผ่านการสอนแบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

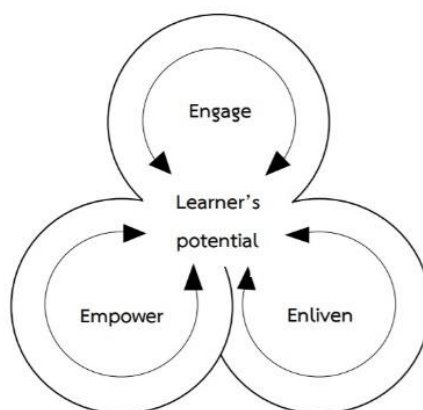
การวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องการใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทีมผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การสอนแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Instruction)
2. การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)
3. การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning)
4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. สรุปรงานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนปัจจุบันและกรอบความคิดการวิจัย

1. การสอนแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Instruction)

การสอนแบบโค้ชชิ่งเข้ามามีบทบาทและความสำคัญกับการเรียนการสอน Online มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในช่วงการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ที่ผ่านมา ทั้งนี้การสอนแบบโค้ชชิ่งเป็นการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง และมีแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น บทบาทของผู้สอนคือการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้การชี้แนะให้ผู้เรียนมีจินตนาการสร้างสรรค์ให้ผู้เรียน ใช้ศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติการคิดไตร่ตรอง และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบทบาทผู้สอนดังกล่าวนี้ เป็นรากฐานทางความคิดเกี่ยวกับการโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน การเรียนรู้จะต้องตระหนักถึงคุณภาพ สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเท่าเทียมเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเรียนรู้ตลอดชีวิต (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2562) การโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนนั้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญได้แก่ ความยึดมั่นผูกพัน (Engage) การเสริมพลังการเรียนรู้ (Empower) และการสร้างความกระตือรือร้น (Enliven) อธิบายได้ดังนี้ Engage หมายถึงความยึดมั่นผูกพัน การทำให้เกิดความสนใจ ความไว้วางใจ ความดึงดูด ความยึดมั่น ความผูกพัน การมีส่วนร่วม การยอมรับนับถือ การเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน และปฏิสัมพันธ์ที่นำไปสู่ ความสำเร็จ Empower หมายถึงการเสริมสร้างพลังอำนาจ การให้อำนาจ การตัดสินใจในการกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อเสริมสร้างความเป็นตัวตน ของตนเอง มีความคิดเป็นของตนเอง กระตุ้นให้เห็นความสามารถของตนเอง ทำให้พึ่งพาตนเองได้ผู้เขียนใช้คำว่า “เสริมพลังการเรียนรู้” แทนคำว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจ ส่วน Enlivenหมายถึงความกระตือรือร้นความตื่นเต้นความท้าทาย มีแรง

บันดาลใจ ความกระตือรือร้น ความตั้งใจ ความสนุกสนาน กำหนด เป้าหมายการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นพลังในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ สามารถแสดงแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน 3Es (มารุต พัฒนาผล, 2562)

ดังนั้นการสอนแบบโค้ชซึ่งจึงควรได้รับการสนับสนุนและนำมาใช้ในการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน (Barr, Sarmiento & Malicad, 2021) นอกจากนี้การสอนแบบโค้ชซึ่งนี้ยังจะสร้างคุณค่าให้กับผู้เรียน และผู้สอน ดังที่ เบญจมาภรณ์ ฤไชย และ ลลิตพรรณ ปัญญานาค (2564) ได้กล่าวไว้ในบทความวิชาการที่ได้ศึกษากลวิธีโค้ชเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน ว่าการโค้ชซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้แสดงและดึงศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองออกมาให้เพื่อนยอมรับ และเพื่อตัวผู้เรียนเอง และในส่วนของผู้สอน ก็จะมีโอกาสเรียนรู้วิธีการคิดของผู้เรียน เทคนิคการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน และพัฒนาการสอนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

การเรียนรู้แบบผสมผสานจัดได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะในสภาวะจากวิกฤติ โควิด-19 โดยสมาคมสโตน (Allen and Seaman, 2005) ได้เสนอแนวความคิดการเรียนแบบผสมผสานเปรียบเทียบสัดส่วน คือ ตั้งแต่ 0%, ร้อยละ 1-29 ร้อยละ 30-79 และมากกว่าร้อยละ 80 โดย 0% เป็นการเรียนการสอนที่ไม่ต้องใช้ เทคโนโลยีออนไลน์ เรียนแบบดั้งเดิม ในขณะที่มากกว่าร้อยละ 80 เป็นการเรียนการสอนที่นำเสนอเนื้อหาทั้งหมดผ่านการเรียนออนไลน์ชนิดเต็มรูปแบบ ส่วน Badames Bernath (2012) กล่าวว่า Blended Learning คือ โปรแกรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ กับการสอนในชั้นเรียน ทั้งนี้ มีนักการศึกษาได้ให้นิยาม การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ไว้หลายท่าน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

Driscoll (2002) ได้ให้คำนิยาม การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ว่า เป็นการผสมผสาน 4 รูปแบบ คือ

- 1) การผสมรูปแบบของเทคโนโลยีที่ใช้บนเว็บไซต์ออนไลน์ (web-based technology) ที่ช่วยในการเรียนรู้วิชาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
- 2) การผสมรูปแบบการวิธีการสอนตามแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สูงสุด โดยไม่คำนึงถึงว่าจะต้องใช้เทคโนโลยีมาช่วยหรือไม่ก็ตาม
- 3) การผสมรูปแบบของสื่อเทคโนโลยีในการสอนเข้ากับการสอนแบบเผชิญหน้า เป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้กันแพร่หลาย
- 4) การผสมรูปแบบเทคโนโลยีการสอนเข้ากับสภาพการทำงานจริง เพื่อให้การเรียนรู้สอดคล้องกับการทำงานจริง

Driscoll สรุปว่า “ประเด็นก็คือ การเรียนรู้แบบผสมผสานมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ในขณะที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มันแสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่ยังไม่ได้นำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย”

Garrison and Kanuka (2004) ได้นิยามว่า “เป็นการบูรณาการประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนแบบต่อตัว เข้ากับการเรียนรู้แบบออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ” Graham (2006) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ว่า “ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการรวมการสอนแบบเผชิญหน้าและการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางเข้าด้วยกัน” กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนแบบเผชิญหน้า ผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียน หรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลาย กระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การให้ผู้เรียนบรรลุสัมฤทธิ์ผลเป็นสำคัญ

การสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้น ผู้สอน สามารถใช้วิธีการสอนหลากหลายวิธี เช่น ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีผสมผสานกับการสอนแบบเผชิญหน้า โดยหลังจากนั้นผู้สอนสามารถนำเนื้อหาบทความไปลงไว้บนเว็บไซต์ และติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้อีเลิร์นนิ่ง (E-learning) หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกับคุณครูผู้สอน รวมถึงการจัดการประเมินผลผ่านระบบออนไลน์

3. การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed Learning)

การเรียนรู้แบบนำตนเอง หรือ Self-directed learning ถือว่ามีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอนสภาวะปัจจุบันในเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ เช่น เหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่การเรียนการสอนถูกเปลี่ยนจากในห้องเรียนเป็นแบบออนไลน์ 100% จึงทำให้

ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างมาก โดยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ได้มีผู้นิยามไว้หลากหลาย ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

Knowles (1975) นิยามการเรียนรู้แบบนำตนเองว่า “เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ความคิดริเริ่มโดยมีหรือไม่มีความช่วยเหลือจากผู้อื่น ในการวินิจฉัยความต้องการการเรียนรู้ของตนเอง การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การระบุทรัพยากร มนุษย์และสื่อสำหรับการเรียนรู้ การเลือกและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม และการประเมินการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของตนเอง”

Merriam, Caffarella and Baumgartner (2007) ได้อธิบายจุดประสงค์หลัก 3 ประการของการเรียนรู้แบบนำตนเองไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินใจด้วยตนเองในการศึกษาของผู้เรียน
2. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformational learning)
3. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบปลดปล่อยตนเอง (Emancipatory learning) และการดำเนินการทางสังคมโดยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้แบบนำตนเอง

Knowles (1975) ได้ระบุเหตุผลที่ดี 3 ประการของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนี้

1. ผู้เรียนที่มีความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น และเรียนรู้ได้ดีขึ้นมากกว่าผู้เรียนที่รอคอยการเรียนรู้กับครูผู้สอน
2. การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาทางด้านจิตใจตามธรรมชาติของเรามากกว่า
3. การพัฒนาที่ทันสมัยในด้านการศึกษามีจำนวนมาก ทำให้ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบอย่างมาก ในการริเริ่มการเรียนรู้ของตนเอง

คำถามที่น่าสนใจคือการเรียนรู้ด้วยตนเองหมายถึงการศึกษาตลอดชีวิตหรือไม่ คำตอบที่ชัดเจนคือ "ไม่" เพราะเป็นที่ชัดเจนว่าคุณสามารถเลือกเรียนหลักสูตรการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตามความต้องการ และอาจจะไม่เลือกเรียนต่อในรูปแบบใดอีกต่อไปก็ได้

อย่างไรก็ดี Candy (1991) ได้กล่าวว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเองและการศึกษาตลอดชีวิตเป็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ด้านหนึ่ง การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแนวทางทั่วไปที่สุดวิธีหนึ่งที่ผู้ใหญ่ติดตามการเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมทั้งเป็นแนวทางให้บุคคลใช้เรียนเพื่อเสริมการศึกษาในระบบ ในทางกลับกัน การเรียนรู้ตลอดชีวิตถือเป็นหนึ่งในหลักการที่มุ่งหมาย การเตรียมบุคลากรให้มีทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการศึกษาดูด้วยตนเองต่อไปภายหลังการสิ้นสุดการศึกษาในระบบ ในแง่นี้การเรียนรู้ด้วยตนเองถูกมองว่าเป็นวิธีการและเป็นจุดหมายของการศึกษาตลอดชีวิต”

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

Canale and Swain 1980; Celce-Murcia et al. (1995) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าเป็นความสามารถในการตีความและกำหนดพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม และต้องมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้เรียนในการสร้างภาษาเป้าหมาย

การสอนภาษาแบบสื่อสาร คือแนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร (Canale and Swain, 1980 ; Widdowson, 1978)

Canale and Swain (1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical) คือ ความสามารถในการสร้างคำพูดที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) คือโครงสร้างของภาษา ความหมายและองค์ประกอบของคำ หน่วยคำ หน่วยเสียง สำเนียงและการออกเสียง และ อื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรทางสังคม เช่น เพศ อายุ ชั้น สถานภาพทางสังคม
3. ด้านวาทกรรม (Discourse) คือ ความสามารถในการสร้างคำพูดที่สอดคล้องกันและเป็นเหตุเป็นผลกัน ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมาย ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ด้านกลยุทธ์ (Strategic) คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาการสื่อสารที่เกิดขึ้น การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นนั้นหยุดลงกลางคัน เช่นการใช้ภาษาท่าทาง การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีสมรรถนะทางการสื่อสาร (Canale & Swain, 1980)

ลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม วิธีสอนในลักษณะนี้จะให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ที่จัดการสิ่งแวดล้อมและช่วยให้ผู้เรียนกลายเป็นเรียนรู้อย่างอิสระ หลักสูตรเน้นการใช้งานภาษา การสอนจะเน้นที่สื่อการสอน และงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของวิชาที่เรียน ผู้เรียนในการสื่อสารและต้องใช้กระบวนการสื่อสารดังกล่าว ในการแบ่งปันข้อมูล การเจรจาความหมาย และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Richards & Rodgers, 1986)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนนี้ ประกอบไปด้วยงานวิจัย (1) การสอนแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Instruction) (2) การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) (3) การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) และ (4) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 การสอนแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Instruction)

การสอนแบบโค้ชชิ่งในประเทศไทย ได้รับความสนใจและถูกนำมาใช้ในการสอนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทางด้านภาษาในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยที่ผ่านมา เช่นงานวิจัยของ ลัดดา หวังภักษิต (2017) ที่ได้ศึกษาการใช้วิธีการโค้ชเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนิสิตการศึกษาศาสตรบัณฑิต (ครู 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความเข้าใจ (Understanding) ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างสรรค์ (Co-Creation) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Practicing) ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นที่ 5 ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ (Providing Feedback) โดยผลการทดลองสรุปได้ว่าทักษะทั้ง 4 ทักษะ ประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างหลังทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผลจากกลุ่มทดลองยังมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ไกยสิทธิ์ อภิระติง (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบรวมพลัง โดยมีที่เลี้ยงร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จากผลการวิจัยได้รูปแบบที่ชื่อว่า FCCPjBL Model ประกอบไปด้วย 3 ส่วน 7 โมดูล ได้แก่ ส่วนของ Input 1) Teacher Module 2) Student Module 3) Coaching-Mentoring Module ส่วนของ Process 4) FC Learning Module 5) PjBL Module ส่วนของ Output 6) Project Module 7) Examiner Module ผลการประเมินรูปแบบที่สังเคราะห์ขึ้น มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.81, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40) ผู้เชี่ยวชาญให้การยอมรับรูปแบบที่สังเคราะห์ขึ้น สามารถนำไปใช้ได้ตามความเหมาะสม

5.2 การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

Akkoyunlu, B., & Soyulu, M. Y. (2008) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาและความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบผสมผสาน การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการกับนักศึกษา 34 คนจากมหาวิทยาลัยฮาเซตเตเป กรุงอังการา ประเทศตุรกี โดยใช้เครื่องมือ 2 ชุดคือแบบสอบถามที่ออกแบบสอบถามมุมมองของนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบผสมผสานและ แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของโคลบ (Kolb's Learning Style Inventory: LSI) เพื่อจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และบันทึกแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบอีเลิร์นนิง (E-Learning) ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน เช่น ความง่ายในการใช้สภาพแวดล้อมบนเว็บ การประเมิน การเรียนแบบเผชิญหน้ากันกับผู้สอน เป็นต้น แตกต่างกันไปตามรูปแบบการเรียนรู้ แต่ผลการวิจัยโดยรวมไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้

อนรรฆ สาสุข 2556 ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชา ง 31101 เทคโนโลยีสารสนเทศ จากการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดผ่าน ระบบการเรียนรู้ออนไลน์ การวิจัยครั้งนี้ ใช้ตัวแปรต้นคือการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์ และตัวแปรตามคือ ผลการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน แบ่งออกเป็น 3 ตัวแปร คือ (1) ระดับการมีส่วนร่วมและเจตคติต่อวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในรายวิชา ง 31101 เทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ (3) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นอย่างดี และครูช่วยสร้างให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานช่วยให้นักเรียนมีความสุขและสนุก กับการเรียนรู้ รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน และหลังจากการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยหลังการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน นักเรียนมีการเรียนรู้ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิริติ ทองเนตร (2557) ได้การวิจัยการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 กลุ่ม ดังนี้ (1) อาจารย์คณะ เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 20 คน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินเครื่องมือในการวิจัยและรูปแบบ จำนวน 3 คน และ (3) นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ (1) แบบสอบถามแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (2) รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่า (1) ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (3) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุสัณหา ยิ้มแย้ม และคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเรียนรู้ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบผสมผสาน การดำเนินงานแบ่งเป็น 2 ระยะ ซึ่งระยะแรกเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับกระบวนวิชาการพยาบาลมารดาทารกแรกเกิดและการผดุงครรภ์ 2 โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลที่เคยเรียนวิชานี้จำนวน 9 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน จากนั้นคณะผู้วิจัยร่วมกันพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ส่วนระยะที่สองเป็นการทดลองใช้และประเมินผลการใช้การเรียนรู้แบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้น โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลที่กำลังเรียนวิชานี้ที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 131 คน โดยใช้แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผลการศึกษานี้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สำหรับกระบวนวิชาพยาบาลมารดา ทารกแรกเกิดและการผดุงครรภ์ 2 ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งบรรยายและอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียน พร้อมกับการมอบหมายงานทั้งงานกลุ่มและเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดทำรายงาน การใช้ระบบเครือข่ายค้นคว้าและทำแบบฝึกหัดท้ายบท การใช้บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อมัลติมีเดีย หลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานคะแนนทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ในทุกทักษะอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และผู้เรียนพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานใน ระดับมากถึงมากที่สุดทั้งโดยรวมและในแต่ละวิธีการเรียนรู้

อลงกรณ์ อุ่เพ็ชร (2560) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนาบทเรียนแบบผสมผสานที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่กำลังศึกษาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน จากการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (2) แผนการจัดการเรียนรู้ (3) บทเรียนแบบผสมผสานด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 4 (4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (5) แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม (6) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบผสมผสาน วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 4 ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบผสมผสาน ด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี4 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ (2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการเรียนรู้ร่วมกันแบบผสมผสาน ที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (3) ความสามารถในการทำงานกลุ่ม หลังการจัดการเรียนรู้ร่วมกันแบบผสมผสานที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 4 ของนักเรียน มีความสามารถในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี (4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบผสมผสาน วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี4 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

Khader (2016) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการเรียนรู้แบบผสมผสานในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบกับการเรียนรู้แบบวิธีการดั้งเดิม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชายและหญิง จำนวน 108 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 54 คน เป็นชาย 27 คน และหญิง 27 คน โดยกลุ่มทดลองได้ศึกษาบทเรียนเรื่องพืชสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้การเรียนรู้แบบผสมผสาน ในขณะที่กลุ่มควบคุมศึกษาบทเรียนเรื่องเดียวกันด้วยวิธีการเรียนแบบดั้งเดิม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้สร้างขึ้นโดยใช้เนื้อหาในบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ดังกล่าวโดยมีค่าคงที่และความน่าเชื่อถือตามหลักสถิติ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ของตัวแปรเพศระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Isti'anah (2017) ได้ศึกษาวิธีการใช้การเรียนรู้แบบผสมผสานในชั้นเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 2 ของภาควิชาอักษรศาสตร์ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศาสนธรรม จำนวน 26 คน การวิจัยก่อนการทดลองดำเนินการโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้เข้าร่วมทั้งก่อนและหลังการทดสอบ ผลการวิจัยนี้พบว่า คะแนนการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยนี้ยังให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจก่อนและหลังการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรมออนไลน์เป็นอย่างมาก เพราะทำให้การเรียนรู้น่าสนใจ ช่วยให้เข้าใจและได้ฝึกฝนการเรียนรู้ผ่านสื่อการสอน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบผสมผสานมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียนต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความพึงพอใจต่อวิธีการและสื่อการสอนในรูปแบบออนไลน์ เนื่องจากสะดวกในการค้นหา และทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายมากขึ้น

5.3 การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning)

นิรมิตร ไชยนนท์ (2549) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตสังคมกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อค้นหาปัจจัยที่สำคัญในการทำนายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และเพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 360 คน จากทุกคณะ ตัวแปรอิสระที่ศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจภายใน ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การรับรู้ความสามารถของตน เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 12 ตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจภายใน การรับรู้ความสามารถของตน ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย สัมพันธภาพในครอบครัว การเป็นแบบอย่างด้านการเรียนรู้ การสนับสนุนทางการเรียนรู้ และปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย บทบาทของอาจารย์ในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สัมพันธภาพกับเพื่อน และความพร้อมของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ปัจจัยลักษณะทางจิต ได้แก่ ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การรับรู้ความสามารถของตน และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การเป็นแบบอย่างด้านการเรียนรู้ และบทบาทของอาจารย์ในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สามารถร่วมกันทำนายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตได้ร้อยละ 68.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (4) นิสิตในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนิสิตในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกว่านิสิตในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และนิสิตในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศรีสุดา ไชยวิจารณ์ (2561) ได้ทำการศึกษาระดับความคิดเห็น ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา รวมถึงแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ จากกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณจำนวน 385 คน และเชิงคุณภาพจำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรายด้านพบว่าด้านอาคารสถานที่อยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการบริหารอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่ยังไม่มีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนและผู้เรียนยังขาดความเข้าใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านกลุ่มเพื่อน การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างความสัมพันธ์และอัตลักษณ์นักศึกษามีความจำเริญทันสมัย ด้านการบริหารขาดการมีส่วนร่วมและการประชาสัมพันธ์ ในการกำหนดแผน หรือนโยบายในการจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและบุคลากรต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม มีการประชาสัมพันธ์พื้นที่เพื่อการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย พัฒนาอาคารเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เกิดความเข้าใจการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างพื้นที่สาธารณะเพื่อให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์หรือกิจกรรมทางวิชาการ สร้างความเป็นเอกภาพ เกิดความรักและความหวงแหนสถาบันร่วมกัน

งามพันธุ์ สัยศรี และคณะ (2563) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามการเรียนรู้และการสอนบนฐานความยึดมั่นผูกพันและการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีเลือกอย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดนิสัยรักการอ่านวัดนิสัยรักการอ่านก่อน ระหว่างและหลังการใช้รูปแบบ และใช้แบบบันทึกการอ่านประเภทต่าง ๆ ประเมินพัฒนาการในแต่ละระยะระหว่างการใช้รูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ และความแตกต่างรายคู่ ผลการวิจัย พบว่า (1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีหลักการ 3 ประการ คือ (1.1) การให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความต้องการอ่าน ตั้งเป้าหมายและวางแผนการอ่านตามความสนใจ และคัดเลือกบทอ่านและกลยุทธ์ในการอ่านที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะ

อ่าน อ่านอย่างเข้าใจและผูกพันต่อการอ่าน (1.2) การให้ผู้เรียนควบคุมการอ่านด้วยตนเองและช่วยกันอ่านร่วมกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ช่วยให้ผู้บรรลุเป้าหมายการอ่านได้ (1.3) การประเมินผลการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่สามารถจูงใจให้อ่านได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ตลอดจนอ่านได้อย่างต่อเนื่อง ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตั้งเป้าหมายตามความสนใจ ขั้นวางแผนอ่านให้เหมาะสม ขั้นชื่นชมเมื่ออ่านได้ และขั้นชวนให้สะท้อนคิด (2)เมื่อใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า (2.1) นิสัยรักการอ่านของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ(2.2) ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของนิสัยรักการอ่านใน 4ระยะของการทดลอง โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการจากการวัดนิสัยรักการอ่านครั้งหลังสูงกว่าครั้งก่อนหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประดิษฐ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อ (1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries (2) เปรียบเทียบความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries และ (3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries จนผ่านระดับ Basic 1 – 3 จำนวน 68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน (pretest) และแบบทดสอบหลังเรียน (posttest) ซึ่งพัฒนาจากแบบทดสอบ Exit Test – Basic 1 – 3 ที่มาพร้อมกับโปรแกรม ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษส่วน Student Score ที่บันทึกอยู่ในโปรแกรม และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า (1) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries สามารถช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสูงขึ้น โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ 55 คะแนน และมีผลการเรียนสูงกว่าร้อยละ 60 หรือตั้งแต่ระดับเกรด C ขึ้นไป (2) ผลการทดสอบหลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries สูงกว่าผลการทดสอบก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโปรแกรมมีการออกแบบเนื้อหาบทเรียนอย่างต่อเนื่อง มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเองสะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้บทเรียนยังมีความยืดหยุ่น สนองความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล และผู้เรียนสามารถควบคุมลำดับเนื้อหา ลำดับการเรียนรู้ได้เอง เนื้อหาบทเรียนและแบบทดสอบกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาและตรงประเด็นกับเนื้อหาที่จะศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองนั้น มีปัจจัยหลายด้านเช่น ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ซึ่งส่งผลต่อการที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้แบบนำตนเองได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้แบบนำตนเองก็ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

5.4 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT (Communicative Language Teaching) โดยมีจุดประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ (2) เพื่อพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนใน จังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT (3) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา และ (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT และ แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนวิจัย One-Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 และ t-test ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมควรจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน จากการตั้งคำถามและหาคำตอบ กิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรือ อาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้วาที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ ความคิดรวบยอดของความหมายและ ไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาและวิธีสอนตามแนวการสอน เพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียน มากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้ความสำคัญ

กับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (2) ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.96 /78.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (4) ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นนุช สีสันต์ (2561) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยความพร้อมของโรงเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับทุกโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 จำนวนรวม 302 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) แบ่งตามขนาดโรงเรียน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาการศึกษาวิจัย เริ่มดำเนินการภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคบังคับ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 อยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยด้านความพร้อมของโรงเรียนในด้านการเตรียมการสอน ความพร้อมเชิงนโยบาย ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และความพร้อมด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับทุกโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 มีความพร้อมมาก (3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก

กัณทิมา ชำรัมย์ (2560) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดยานนาวา ที่ได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร กับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดยานนาวา สำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 40คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจำนวน 20 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่ได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อสื่อสารสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นงลักษณ์ และนิตยา (2552) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ให้นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนอนุบาลศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาปีที่ 2552 จำนวน 33 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเบื้องต้นแบบ One-Shot Case Study โดยศึกษาจากกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ดูพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย 12 แผนการจัดการเรียนรู้ (2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน (3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน พบว่า คะแนนจากใบงานและคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนคำ มีคะแนนรวมเฉลี่ย 27.72 เรื่องการเขียนประโยคมีคะแนนรวมเฉลี่ย 31.72 และเรื่องการเขียนข้อความมีคะแนนรวมเฉลี่ย 40.59 คิดเป็นร้อยละ 92.4, 79.3 และ 81.18 ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 หน่วย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.29 (2) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน พบว่า จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 96.97 และมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.9 คิดเป็น ร้อยละ 84.5 ของคะแนนเต็ม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

Toro and Others. (2019) ได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดการใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนภาษาอังกฤษ และกลยุทธ์วิธีการและสื่อการสอนที่ครูใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ 6 คนและนักเรียน 105 คนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3 และ 4 ของโรงเรียนรัฐบาลในเมืองโลจา ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศเอกวาดอร์ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่รวบรวมจากผู้สอน และการสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน พบว่า การจำลองสถานการณ์ การให้นักเรียนพูดซ้ำตามผู้สอน การจับคู่ และงานกลุ่มเป็นกลยุทธ์หลักที่ครูใช้เพื่อช่วยนักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร มีการใช้กลยุทธ์เหล่านี้จำนวนมาก แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน มีข้อเสนอที่สำคัญที่เน้นว่ามีกลยุทธ์ที่หลากหลายนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ ที่สามารถทำให้นักเรียนมีโอกาสมากขึ้นในการพูดภาษา นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนได้รับคำแนะนำในการแก้ไขโดยการพูด โดยให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบที่ถูกโดยอาศัยหลักไวยากรณ์ (Metalinguistic feedback) และการแก้ไข

ภาษาโดยการให้ผู้เรียนพยายามตอบตามคำหรือข้อความที่ผู้สอนเกริ่นนำ (Elicitation) เพื่อปรับปรุงทักษะการสื่อสารของผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความผิดพลาดของตนเองในขณะที่ได้รับข้อมูลจากครูผ่านการโต้ตอบด้วยคำพูด

Pimonwan Suphan and Pilanut Phusawisot (2020) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการสอนการพูดในชั้นเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอาชีวศึกษาสาขาการโรงแรมและบริการ จำนวน 25 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ โดยใช้วงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในการศึกษาปัญหาและหาแนวทางในการแก้ปัญหา โดยวงจรที่ 1 ศึกษาปัญหา และในวงจรที่ 2 แก้ปัญหา โดยใช้รูปแบบการสอนกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า ในระยะที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนสอนแบบเดิมไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง จึงไม่เหมาะสมกับการสอนผู้เรียนในบริบทอาชีวศึกษา และในระยะที่ 2 ปรากฏว่าหลังจากการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการร่วมกับรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญซึ่งครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่ว

Sanna (2013) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อสำรวจพัฒนาการของทักษะการพูดของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching approach : CLT) ปัญหาหลักพื้นฐานของศึกษาครั้งนี้ก็คือนักเรียนหลายคนไม่สามารถการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษสาเหตุหลักที่อยู่เบื้องหลังปัญหานี้คือ ผู้สอนใช้วิธีการแบบเดิมๆ ในการสอนทักษะการพูดที่เน้นในการสอนตามหลักไวยากรณ์ เพื่อยืนยันความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่าผู้สอนที่ใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ทักษะการพูดของผู้เรียนมีเพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยบิสกร่า ประเทศแอลจีเรีย จำนวน 30 คนที่สุ่มมาจากนักศึกษาทั้งหมด 542 คน และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามชุดแรกสำหรับครูที่สอนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ และชุดที่สองสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยบิสกร่า โดยให้นักศึกษาแสดงทัศนคติของพวกเขาเกี่ยวกับทักษะการพูดและแนวทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาเป็นอย่างดี นักศึกษาแสดงความพอใจที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการนี้ และรู้สึกว่าคุณเองพูดได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในชั้นเรียนการพูดภาษาอังกฤษ

เพราะรู้สึกว่าการเรียนแบบนี้เป็นเรื่องง่าย ไม่เคร่งเครียด และได้รับแรงจูงใจจากผู้สอน ส่วนผู้สอนก็ได้ยืนยันว่านักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการพูด และเต็มใจที่พูดภาษาอังกฤษ เพราะบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นมิตร มีการให้กำลังใจ และมีกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในห้องเรียนที่หลากหลาย ผู้สอนส่วนใหญ่มองว่าภาษาเป็นวิธีการสื่อสารของสังคม และพวกเขาให้ความสำคัญในแง่การสื่อสารเพื่อความเข้าใจมากกว่ารูปแบบตามหลักไวยากรณ์ของภาษา

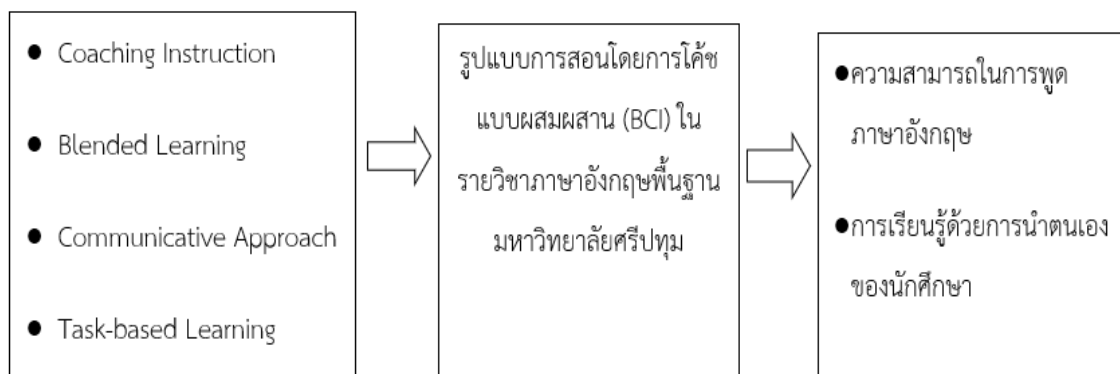
อภิรัตน์ และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพ โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม และศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมต่อการใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน คือ บุคลากรสายสนับสนุนประจำคณะ ศูนย์ สำนัก หน่วยงาน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระยะที่ 2 ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดฝึกอบรมกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด และควรมีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาการสอนพูดภาษาอังกฤษ เช่น การแนะนำตนเอง การบอกสถานที่ต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัย รวมถึงข้อมูลการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยเน้นเนื้อหาที่จำเป็นต่องานที่รับผิดชอบ ซึ่งการอบรมดังกล่าวควรสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง มีการฝึกการพูดบ่อยครั้ง และควรมีการกระตุ้นเร้าความสนใจ และเสริมแรงบุคลากรทันทีเมื่อบุคลากรสามารถพูดได้ (2) ประสิทธิภาพของแผนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ภายหลังการอบรมมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (4) คะแนนความพึงพอใจต่อความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อการสอน และกิจกรรมตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดได้เพิ่มมากขึ้น โดยการจัดการเรียนการสอน ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนให้เป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียด มีกิจกรรมหลากหลาย และเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูดเป็นหลัก

สรุปงานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนปัจจุบัน

จากที่ทีมผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่ทีมผู้วิจัยได้ทำการพัฒนา สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพประกอบที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ซึ่งเป็นแบบผสมผสาน (Mixed-method research) มุ่งศึกษา กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (The One-Group Pretest-Posttest Design) เพื่อศึกษา ความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ในภาคการศึกษาที่ 2/2564 โดยมีตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) และตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยการวิจัยนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 6 เดือน โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) และเก็บข้อมูลเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2565 โดยในบทนี้ จะอธิบายรายละเอียดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในครั้งนี้คือ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีการศึกษาที่ 2 สถานะปกติ ที่ต้องลงเรียนรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่เป็นรายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป ตามแผนการศึกษาตามนโยบายของมหาวิทยาลัย จำนวน 3,521 คน จากทั้งสิ้น 9 คณะและ 3 วิทยาลัย ดังนี้ (1) คณะดิจิทัลมีเดีย (2) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (3) คณะนิติศาสตร์ (4) คณะนิเทศศาสตร์ (5) คณะบริหารธุรกิจ (6) คณะบัญชี (7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (8) คณะศิลปศาสตร์ (9) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (10) วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ (11) วิทยาลัยการบินและคมนาคม และ (12) วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เก็บข้อมูลนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคการศึกษาที่ 2/2564 แยกออกเป็น 4 กลุ่มเรียน รวม 171 คน โดยแยกเป็นนักศึกษาจากคณะต่างๆ ทั้งสิ้น 9 คณะ และ 3 วิทยาลัย ได้แก่ (1) คณะดิจิทัลมีเดีย จำนวน 11 คน (2) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน (3) คณะนิติศาสตร์ จำนวน 1 คน (4) คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 5 คน (5) คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 31 คน (6) คณะบัญชี จำนวน 1 คน (7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 92 คน (8) คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 13 คน (9) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 2 คน (10) วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ จำนวน 3 คน (11) วิทยาลัยการบินและคมนาคม จำนวน 2 คน และ (12)

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน 7 คน โดยงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา โดยใช้วิธีทดลอง (Treatment) ที่ใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) กับทั้ง 4 กลุ่มเรียน โดยไม่มีกลุ่มควบคุม เพื่อไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ และเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนทุกคน

นอกจากนี้ ในงานวิจัยนี้ ยังมีกลุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบไปด้วย นักศึกษาที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งประเภท (Stratified sampling) จำนวนทั้งสิ้น 9 คน ตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ระดับภาษาอังกฤษสูง กลาง และ ต่ำ กลุ่มละ 3 คน แบ่งตามระดับผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อมาทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 6 เครื่องมือ คือ (1) เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (3) แบบวัดความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (4) แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด (5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (6) แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบกลุ่ม โดยเครื่องมือเหล่านี้ สามารถสรุป ในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน แบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	วิเคราะห์ข้อมูล
1. รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด	(1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(1.1) เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (1.2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	(1.1) ผลคะแนนการสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (1.2) ผลคะแนนการสอบก่อนหลังสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	(1.1) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (1.2) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test dependent)
2. รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ใน	(1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน	(1.1) แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการ	(1.1) ผลคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษา	(1.1) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด	(BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม	นำตนเอง (1.2) แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด	อังกฤษด้วยการนำตนเอง (1.2) จำนวนครั้งของการเข้าทำแบบฝึกหัด	(1.2) ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นอย่างไร	(1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(1.1) แบบวัดความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ (1.2) แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง	(1.1) ผลคะแนนการสอบความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ (1.2) ผลคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษา ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (1.3) ผลวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	(1) Pearson's correlation coefficient
4. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	(1) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	(1.1) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (1.2) แบบสัมภาษณ์กลุ่ม	(1.1) มาตรวัดแบบสอบถาม (1.2) การวิเคราะห์คำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม (1.3) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่ม	(1.1) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (1.2-1.3) วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพ โดยการจำแนกชนิดข้อมูลและการเปรียบเทียบเหตุการณ์

คำอธิบายเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

1. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด เกณฑ์การประเมินความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ ได้ถูกนำมาใช้เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยเกณฑ์การประเมินนี้ได้ใช้เกณฑ์การประเมิน จากงานวิจัยเรื่อง

Using Facebook and SKYPE as Social Media in an EFL conversation class (Marek, M. W., & Wu, W., 2011) เพื่อประเมินคำถามสำหรับทดสอบความสามารถการพูดของนักศึกษา โดยใช้คำถามปลายเปิด ประกอบด้วยคำถามนำ (Guided question) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ตามหัวข้อที่นักศึกษามีส่วนในการเลือกตอบหรือให้ข้อมูลตามที่สนใจ ทั้งนี้คำถาม และเนื้อหาที่นักศึกษานำมาพูดนั้น เป็นเนื้อหาที่ตรงตามวัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชา โดยมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้สอนได้เตรียมไว้ให้นักศึกษาได้เรียนด้วยตนเอง ในระบบ Online D-learning ของทางมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษนี้ วัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนใน 5 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และเนื้อหา โดยมีคะแนนเต็มอยู่ที่ 5 คะแนน ในแต่ละด้าน (เอกสารแนบ 1)

Pre- and Post-test Evaluation Rubric		
Student ID: _____	Pre-test ☐	Post-test ☐
Criteria	Points	
Fluency 5. The speaker speaks confidently and naturally with no distracting hesitations. Ideas flow smoothly. 3. The speaker hesitates several times, but generally seems to know the desired words, even if it is necessary to think about them a bit. 1. The speaker has many hesitations and great difficulty remembering or selecting words.	5	
Pronunciation 5. Pronunciation is accurate, with correct inflections, numbers of syllables and other correct nuances of pronunciation. 3. Pronunciation is satisfactory; however words sometimes have incorrect inflections or are otherwise sometimes hard to understand. 1. Pronunciation is very hard or impossible to understand by a native speaker.	5	
Grammar 5. The speaker speaks with no more incorrect grammar than a native speaker would. 3. The speaker occasionally uses inappropriate verb tenses and/or incorrectly uses parts of speech, however the speaker has the ability to correct grammar without prompts. 1. The speaker makes frequent use of inappropriate verb tenses and/or incorrectly constructs sentences or uses parts of speech.	5	
Vocabulary 5. Vocabulary is sufficient to be understood in most settings and words are used with their correct meaning. 3. Vocabulary is moderate, although the speaker sometimes needs help identifying the correct words. There are only occasional problems with correct meanings of words. 1. Vocabulary is very limited and/or incorrect words are often used.	5	
Content		

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ (Marek, M. W., & Wu, W., 2011)

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ นำมาใช้เพื่อวัดการพูดตามหัวข้อ คำถามนำและแนวทางการให้ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 หัวข้อคำถามนำและแนวทางการให้ข้อมูลประกอบการสอบพูดภาษาอังกฤษ

หัวข้อในการพูดภาษาอังกฤษ	คำถามนำ/แนวทางการให้ข้อมูล
1. Give directions from Sripatum University to one tourist attraction in Bangkok.	Guided questions: 1. What place would you recommend to tourists? Why? 2. Give directions to that place using phrases and vocabulary that

	<p>you learned from the lesson (7-10 sentences or about 1 minute presentation).</p> <p>3. You may use a picture or a map to make your presentation more interesting.</p>
<p>2. Find information about a shopping place in your neighborhood. Then share your findings with your friends.</p>	<p>Guided questions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. What is the name of the shopping place? 2. Where is it located? 3. Why is it an interesting place to shop? 4. What interesting goods or products do they have? <p>5. Length: 7-10 sentences or about 1 minute presentation</p> <p>6. You may use a picture or a map to make your presentation more interesting.</p>
<p>3. Choose a picture of a person or people you like and explain how he/she or they feel(s).</p>	<p>Guided questions:</p> <p>Who is he or she? or Who are they?</p> <p>Where is he or she? or Where are they?</p> <p>Is he or she alone or with somebody?</p> <p>What is he or she doing? or What are they doing?</p> <p>How does he or she feel? How do they feel?</p> <p>Length: 7-10 sentences or about 1 minute presentation</p> <p>You may use a picture or a map to make your presentation more interesting.</p>

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

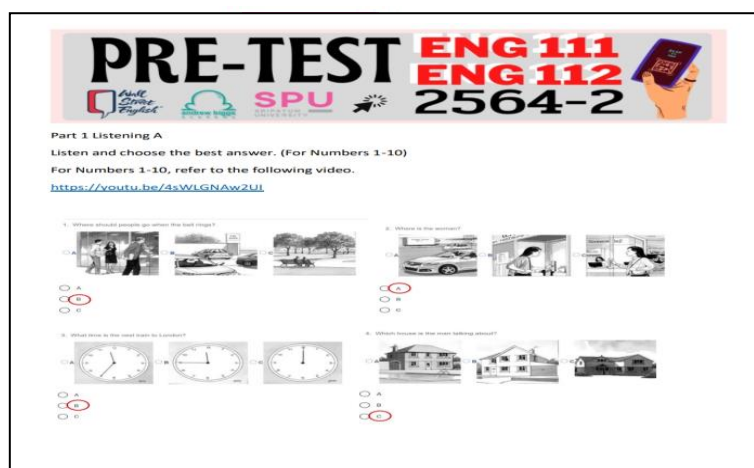
การตรวจสอบเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษนี้ ได้นำมาใช้โดยไม่ได้ปรับแก้ไขเนื่องจากเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ Oral Proficiency Test แต่ในส่วนของข้อคำถามเพื่อใช้ประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษนั้น ทางทีมผู้วิจัยได้ทำการสร้างร่วมกัน ซึ่งทีมผู้วิจัยได้มีประสบการณ์การสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมากกว่า 10 ปี และผ่านการตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญทางการวัดผลประเมินผล 1 ท่าน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และด้านภาษาศาสตร์ 1 ท่าน โดยเกณฑ์การตัดสิน หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) มีค่า 0.50 ขึ้นไป โดยผลการตรวจสอบค่า IOC อยู่ที่ 1.00 โดยไม่มีคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เพื่อเป็นการตอบคำถามวิจัย ข้อที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาใช้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบจากส่วนกลางของสาขาวิชาที่กำหนดให้นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษต้องทำการสอบ เพื่อทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (เอกสารแนบ 2) ซึ่งเป็นข้อคำถามวัดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในรูปแบบ Google form โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ เป็นแบบ multiple choice มี 4 ตัวเลือก โดยนักศึกษาต้องทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์นี้ ก่อนและหลังการเรียนในรายวิชา ทั้งนี้แบบทดสอบนี้ได้อิงมาจากแบบทดสอบมาตรฐาน The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ในระดับ A1 และ A2 ซึ่งจัดอยู่ในระดับผู้ใช้ระดับพื้นฐาน เหมาะกับนักศึกษาที่ทำการศึกษาวิจัยนี้ ข้อคำถามประกอบไปด้วย 4 ส่วน หลัก คือ

ส่วนที่ 1 Listening A การฟัง A โดยนักศึกษาทำการฟังประกอบการพูด สั้นๆ อธิบายรูปภาพ ที่ถูกต้อง เพื่อทดสอบทักษะการฟัง เพื่อตอบคำถามข้อ 1-10

ภาพประกอบ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 1 การฟัง

ส่วนที่ 2 Listening B การฟัง B โดยนักศึกษาฟังบทสนทนาสั้น ทดสอบทักษะการฟังและความเข้าใจ เพื่อตอบคำถามตั้งแต่ข้อที่ 11-15

Part 2 Listening B

Listen and choose the best answer. (For Numbers 11-15)

For Numbers 11-15, refer to the following video.

<https://youtu.be/ichlvHIDkE>

Task One: Short Conversations – Questions 11-15

Listen to two people talking about a family photograph.

- You will hear six short conversations.
- Match each name with a person in the picture.
- Place a in the correct box on your Answer Sheet.
- You will hear each conversation twice.
- You will hear an example.

ภาพประกอบ 6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 2 การฟังบทสนทนาสั้น

ส่วนที่ 3 Question-Response เป็นแบบถามตอบ โดยนักศึกษาต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องในบทสนทนา เพื่อทดสอบทักษะการพูดและการเข้าใจ ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 16-25

Part 3 Question-Response

For Numbers 16-25

Choose the best response for every given question or statement.

16. A: Shall we go to the gym now?
B: _____

I'm too tired.

Not at all.

It's all good.

She's already there.

17. A: I'd like two tickets for tomorrow night.
B: _____

How much did you pay?

Afternoon or evening.

I'll just check for you.

You are booked already.

ภาพประกอบ 7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 3 Question-Response เป็นแบบถามตอบ

ส่วนที่ 4 Grammar and Vocabulary ไวยากรณ์และคำศัพท์ โดยนักศึกษาต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ที่วัดความรู้ทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งจะเป็นการวัดทักษะการเขียนของนักศึกษา ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 26-35

Part 4 Grammar and Vocabulary
For Numbers 26-35
Choose the best answer to complete the sentence.

26. The company needs to decide and for all what its position is on this point.

here
 once
 for
 finally

27. Don't put your cup on the of the table – someone will knock it off.

outside
 edge
 boundary
 border

ภาพประกอบ 8 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 4 Grammar and Vocabulary

ส่วนที่ 5 Reading การอ่าน โดยนักศึกษาต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ที่วัดทักษะการอ่าน ความเข้าใจ
 ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 36-40

Part 5 Reading
For Numbers 36 – 40, choose the best answer.

36. Choose the best answer

1

Green Manor Hospital

14.00 – 16.00 and 18.00 – 20.00

If you cannot come at these times, please speak to the nurse in charge.

Business hours
 Visiting hours
 Meal times

ภาพประกอบ 9 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 5 Reading

การตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนี้ ได้นำแบบทดสอบมาตรฐาน Cambridge English Language Assessment เป็นส่วนหนึ่งของ University of Cambridge ที่ได้พัฒนาและจัดทำแบบทดสอบสำหรับผู้เรียนทั่วโลก เพื่อเป็นเครื่องมือวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยผลการสอบสามารถนำไปวัดระดับทางภาษาตามมาตรฐาน Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) โดยได้เลือกข้อคำถามที่อยู่ในระดับ A2 หรือพื้นฐาน

3. แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง

เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 2 คือ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (เอกสารแนบ 3) ได้นำมาใช้เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยเครื่องมือนี้ได้ดัดแปลงมาจากงานวิจัยโดย เขมกร อนุภาพ (2560) เรื่อง การใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 โดยแบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองนี้ เป็นแบบวัดความสามารถที่นักศึกษาทำการประเมินตนเองในรูปแบบของ google form โดยนักศึกษาต้องประเมินตนเองจำนวน 3 ครั้ง หลังจากทำการศึกษาทำการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน จำนวนทั้งสิ้น 3 บทเรียน แบ่งออกเป็น 5 ประเด็น จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (เขมกร อนุภาพ, 2560) ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

3	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับดี
2	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับพอใช้
1	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับต้องปรับปรุง

แบ่งเป็น 3 ระดับคุณภาพ คือ ดี พอใช้ และปรับปรุง ดังนี้

ระดับ 20.51 – 30 คะแนน	=	ดี
ระดับ 10.51 – 20.50 คะแนน	=	พอใช้
ระดับ 1 – 10.50 คะแนน	=	ปรับปรุง

แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง
ในการเรียนวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน

ชื่อ..... เลขที่.....

เกณฑ์การให้คะแนน

3	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับดี
2	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับพอใช้
1	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับต้องปรับปรุง

⊕

ข้อที่	ลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเอง	คะแนน			หมายเหตุ
		3	2	1	
การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียน					
1.	รู้ความต้องการในการเรียนของตนเอง				
2.	รับทราบและหน้าที่ของตนเอง ว่าตัวเราเป็นใคร กำลังทำอะไร				
การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน					
3.	รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ในแต่ละครั้ง				
4.	พิจารณาถึงเงื่อนไขในการเรียนแต่ละครั้งแล้ว				

ภาพประกอบ 10 แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

การตรวจสอบแบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง

แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกรวัดผลประเมินผล 1 ท่าน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และด้านภาษาศาสตร์ 1 ท่าน โดยเกณฑ์การตัดสิน หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ จุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) มีค่า 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบอยู่ที่ 0.91 โดยไม่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการให้ข้อสังเกต และคำแนะนำ ตัดเนื้อหาบางส่วนออกจากข้อคำถาม 3 และ 6 เพื่อให้ชัดเจนถูกต้องยิ่งขึ้น

4. แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด

นอกจากจะใช้แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองแล้ว เพื่อตอบคำถาม วิจัยข้อที่ 2 คือ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทีมผู้วิจัยยังได้ใช้แบบ รายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด เพื่อประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลและตอบคำถามงานวิจัยนี้ ทั้งนี้แบบ รายงานการเข้าทำแบบฝึกหัดคือรายงานที่ผู้สอนได้ทำการดึงมาจากการเข้าทำแบบฝึกหัดในระบบ D-learning ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อคือนักศึกษาได้เข้ามาทำแบบฝึกหัดอย่างน้อยเพียงใด

การตรวจสอบแบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง

แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัดที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือรายงานในรูปแบบ Excel ซึ่งเป็นรูปแบบมาตรฐานจากระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงไม่ได้มีการทำการตรวจสอบเครื่องมือแต่อย่างใด

5. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 4 คือ *นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ที่สร้างเองโดยทีมผู้วิจัยได้ถูกสร้างขึ้น (เอกสารแนบ 4) ทั้งนี้ได้ทำการดัดแปลงมาจากงานวิจัยเรื่อง The Implementation of Offline Teacher-Student Conferencing to Improve Students' English Speaking Ability and Learning Engagement in EBC332 English Business Presentation (Online Course) โดย Piboon Sukvijit Barr (2018) ซึ่งมีค่า IOC ที่ 0.97 โดยงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ที่ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นโดยมี เกณฑ์การให้คะแนนข้อความแบบมาตรฐานค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ มีทั้งสิ้น 4 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (3) ด้านด้านสื่อการสอน และ (4) ด้านการวัดผลและประเมินผล และตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนข้อความ ดังรายละเอียด ดังนี้*

ตารางที่ 3 เกณฑ์การให้คะแนนข้อความแบบมาตรฐานค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนนในแบบสอบถาม	
	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ผู้วิจัยกำหนดความหมายของคะแนนของข้อความแบบมาตรฐานค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับไว้เพื่อการสรุปผลดังนี้

ตารางที่ 4 ความหมายของคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ

ระดับคะแนน	การสรุปความหมาย
4.500 - 5.000	ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.500 - 4.499	ระดับเห็นด้วย
2.500 - 3.499	ระดับเห็นด้วยปานกลาง
1.500 - 2.499	ระดับไม่เห็นด้วย
1.000 - 1.499	ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้าน การวัดผลประเมินผล 1 ท่าน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และด้านภาษาศาสตร์ 1 ท่าน โดยเกณฑ์การตัดสิน หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ จุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) มีค่า 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบอยู่ที่ 0.91 โดยไม่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 เมื่อพิจารณาตามรายด้านแล้วมีผลการประจักษ์สอบ IOC ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ

(1) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) มีค่า IOC เฉลี่ยอยู่ที่ 0.89

(2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) มีค่า IOC เฉลี่ยอยู่ที่ 1.00

(3) ด้านด้านสื่อการสอน มีค่า IOC เฉลี่ยอยู่ที่ 1.00

(4) ด้านการวัดผลและประเมินผล เฉลี่ยอยู่ที่ 1.00

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด เฉลี่ยอยู่ที่ 0.67

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการให้ข้อสังเกต และคำแนะนำ ตัดเนื้อหาบางส่วนออกเพื่อให้ถาม 1 นัยยะและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย โดยทีมผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขข้อคำถามในข้อ 1.1.1, 1.2.4, 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3 และ 2.2.4 ในส่วนของคำถามปลายเปิด ผู้ทรงคุณวุฒิปรับข้อความให้เป็นหัวข้อถาม ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ แต่ไม่ได้ถามสิ่งที่ชอบ/ไม่ชอบ และให้เพิ่ม ข้อเสนอแนะเป็นข้อ 4 และ ตัดคำว่า *นักศึกษาคิดเห็นว่า* ออกทั้งหมดในเนื้อหาคำถาม เพราะเหมือนกันทุกรายการ แต่ไปใส่ในส่วน *คำชี้แจง* แทน

6. แบบสัมภาษณ์กลุ่ม

ในงานวิจัยนี้ได้นำแบบสัมภาษณ์กลุ่ม (เอกสารแนบที่ 5) ที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยโดย Piboon Sukvijit Barr (2018) เรื่อง The Implementation of Offline Teacher-Student Conferencing to Improve Students' English Speaking Ability and Learning Engagement in EBC332 English Business Presentation (Online Course) ได้นำมาใช้เพื่อ ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 4 คือ *นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ซึ่งมีค่า IOC ที่ 1.00 ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์เป็น 1 ในทีมผู้วิจัยที่ไม่ได้ทำการสอน ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แบ่งตามระดับผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน คือ ภาษาอังกฤษสูง กลาง และ ต่ำ โดยใช้เวลาประมาณกลุ่มละ 20-30 นาที เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยได้อย่างเปิดกว้าง และเชิงลึกมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ข้อคำถาม มีด้วยกัน 5 ข้อ นักศึกษาที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์กลุ่มนี้ จะได้รับแบบฟอร์ม (เอกสารแนบที่ 6) แสดงความยินยอมการเข้าร่วมการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนครั้งนี้*

**แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการเรียนการสอน
รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน
โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)**

แนวคำถามที่โครงสร้าง
คำชี้แจงสำหรับนักวิจัยผู้สัมภาษณ์
 (1) แบบฟอร์มสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการสอนรายวิชา รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างแท้จริงจากนักศึกษาลงจากเรียนจบในรายวิชานี้
 (2) นักศึกษาจำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มระดับชั้น ได้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์เป็น 1 ในทีมวิจัยที่ไม่ได้สอนนักศึกษาในรายวิชานี้ ทำการสัมภาษณ์และเป็นทีมที่กึ่งเสียงการสนทนา นักศึกษาทั้ง 9 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มละ 3 คน แบ่งตามระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นเวลา กลุ่มละประมาณ 20-30 นาที โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาเข้าใจการสอนแบบ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) อย่างไร
2. นักศึกษาคิดอย่างไรต่อวิธีการเรียนการสอนแบบ Hybrid โดยรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพราะอะไรจึงคิดเช่นนั้น
3. นักศึกษาคิดว่าความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นอย่างไรหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพราะอะไรจึงคิดเช่นนั้น

ภาพประกอบ 11 แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการเรียนการสอน

การตรวจสอบแบบสัมภาษณ์กลุ่ม

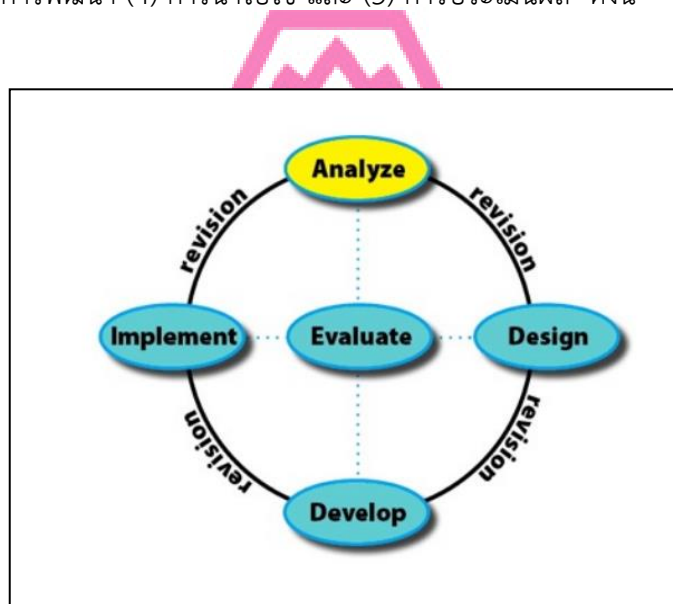
แบบสัมภาษณ์กลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้าน การวัดผลประเมินผล 1 ท่าน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และด้านภาษาศาสตร์ 1 ท่าน โดยเกณฑ์การตัดสิน หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ จุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index

of Item-Objective Congruence หรือ IOC) มีค่า 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบอยู่ที่ 0.80 โดยไม่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการให้ข้อสังเกต และคำแนะนำ คือไม่ควรถามคำถาม 2 นัยยะ (คิดอย่างไร เพราะอะไร) ในข้อเดียวกัน และทีมผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ไขตามคำแนะนำดังกล่าว

กระบวนการวิจัย

งานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนนี้ ได้ใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ที่ทีมผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้กับการเรียนการสอน Online หรือแบบ Hybrid เพื่อเพิ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยงานวิจัยนี้ได้ออกแบบตามกระบวนการรูปแบบการสอน ADDIE (ADDIE Model) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่ใช้ในการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน (1) การวิเคราะห์ (2) การออกแบบ (3) การพัฒนา (4) การนำไปใช้ และ (5) การประเมินผล ดังนี้

ภาพประกอบ 12 The ADDIE model (Gustafson and Branch, 2002)

ในงานวิจัยนี้ ได้นำแต่ละขั้นตอนของรูปแบบ ADDIE มาปรับใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยมีขั้นตอนทั้งสิ้น 5 ขั้นตอนตามต้นแบบ แต่ประกอบไปด้วย 10 กระบวนการ (ตารางที่ 5) ดังนี้

ตารางที่ 5 กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis Phase)	
กิจกรรมที่ 1	วิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง
กิจกรรมที่ 2	วิเคราะห์วิธีการสอน
ขั้นที่ 2 การออกแบบ (Design Phase)	
กิจกรรมที่ 1	ศึกษารูปแบบ วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
กิจกรรมที่ 2	กำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่คาดหวังในแต่ละกลุ่ม
กิจกรรมที่ 3	ออกแบบวิธีการสอน
กิจกรรมที่ 4	สร้างสื่อการสอน
ขั้นที่ 3 การพัฒนา (Development Phase)	
กิจกรรมที่ 1	สร้างวิธีการสอน สร้างเครื่องมือต่างๆ
กิจกรรมที่ 2	ทดสอบเครื่องมือต่างๆ
ขั้นที่ 4 ดำเนินการ (Implementation Phase)	
กิจกรรมที่ 1	นำรูปแบบการเรียนการสอนไปสอนจริง
ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Evaluation Phase)	
กิจกรรมที่ 1	การรวบรวมผลการประเมิน
กิจกรรมที่ 2	การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมิน

กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สามารถอธิบาย ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis Phase)

กิจกรรมที่ 1 วิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง

ทีมผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคการศึกษาที่ 2 โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามหลักสูตร และนโยบายของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 9 คณะ และ 3 วิทยาลัย ได้แก่ (1) คณะดิจิทัลมีเดีย (2) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (3) คณะนิติศาสตร์ (4) คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 5 คน (5) คณะบริหารธุรกิจ (6) คณะบัญชี (7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (8) คณะศิลปศาสตร์ (9) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (10) วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ (11) วิทยาลัยการบินและคมนาคม

และ (12) วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา และผลการเรียน ดังตารางที่ 6 ถึง 8

ตารางที่ 6 จำนวนนักศึกษาแยกตามคณะที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG111 ภาคการศึกษา 2/2564

จำนวน	คณะ	สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา	%
1	การท่องเที่ยวและการบริการ	ธุรกิจการบิน	1	0.58
		การจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ	2	1.17
2	การบินและคมนาคม	การจัดการความปลอดภัยการบิน	2	1.17
3	ดิจิทัลมีเดีย	คอมพิวเตอร์แอนิเมชันและวิชวลเอฟเฟกต์	6	3.51
		การออกแบบกราฟิก	2	1.17
		ดิจิทัลอาร์ตส์	3	1.75
4	เทคโนโลยีสารสนเทศ	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1	0.58
		วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	1	0.58
		การออกแบบอินเทอร์แอคทีฟและเกม	1	0.58
5	นิติศาสตร์	-	1	0.58
6	นิติศาสตร์	ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล	4	2.34
		วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	1	0.58
7	บริหารธุรกิจ	การจัดการธุรกิจการบิน	1	0.58
		การค้าระหว่างประเทศ	1	0.58
		การจัดการ	1	0.58
		การบริหารและการจัดการสมัยใหม่	28	16.37
8	บัญชี	-	1	0.58
9	โลจิสติกส์และซัพพลายเชน	การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	7	4.09
10	วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเครื่องกล	5	2.92
		วิศวกรรมยานยนต์สมัยใหม่	3	1.75
		วิศวกรรมโยธา	77	45.03
		วิศวกรรมไฟฟ้า	3	1.75
		วิศวกรรมยานยนต์	1	0.58

จำนวน	คณะ	สาขาวิชา	จำนวน นักศึกษา	%
		วิศวกรรมอุตสาหกรรม	3	1.75
11	ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ	5	2.92
		ภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ	7	4.09
		ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารธุรกิจ	1	0.58
12	สถาปัตยกรรมศาสตร์	สถาปัตยกรรม	2	1.17

เมื่อตรวจสอบข้อมูลแล้วพบว่า นักศึกษาที่ลงเรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคการศึกษาที่ 2/2564 เป็นนักศึกษาในระดับชั้นที่แตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งที่ลงทะเบียนตามแผนการเรียนและนอกแผนการเรียน ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนนักศึกษาแยกตามระดับชั้นปี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG111 ภาคการศึกษา 2/2564

ระดับชั้นปี/ รหัส	จำนวนนักศึกษา	%
ชั้นปีที่ 1 หรือ รหัส 64	110 คน	64.33
ชั้นปีที่ 2 รหัส 63	12 คน	7.02
ชั้นปีที่ 3 รหัส 62	5 คน	2.92
ชั้นปีที่ 4 รหัส 61	33 คน	19.30
นักศึกษาตกค้าง รหัส 60	10 คน	5.85
นักศึกษาตกค้าง รหัส 59	1 คน	0.58

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ เป็นนักศึกษาจาก 9 คณะ และ 3 วิทยาลัย ประกอบด้วย วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ วิทยาลัยการบินและคมนาคม คณะดิจิทัลมีเดีย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดย นักศึกษาจากคณะ วิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ลงทะเบียนเรียนจำนวนมากที่สุด (45.03%) ซึ่งเป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 รหัส 64 (64.33%) ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเป็นนักศึกษาที่อยู่ในหลายชั้นปี และ มาจากหลากหลายสาขาวิชาและคณะ แต่ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ที่ ระดับต่ำ ถึงปานกลาง

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้มีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม แบบสัมภาษณ์ ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ซึ่งเป็นการสุ่มแบบแบ่งประเภท (Stratified

sampling) จำนวนทั้งสิ้น 9 คน ตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ระดับภาษาอังกฤษสูง กลาง และ ต่ำ กลุ่มละ 3 คน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ตารางที่ 8 เกณฑ์ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ระดับภาษาอังกฤษ	เกรด	ค่าเกณฑ์	เปอร์เซ็นต์
สูง	A	4.00	80-100
	B+	3.50	75-79
	B	3.00	70-74
กลาง	C+	2.50	65-69
	C	2.00	60-64
ต่ำ	D+	1.50	55-59
	D	1.00	50-54
	F	0.00	0-49

กิจกรรมที่ 2 วิเคราะห์วิธีการสอน

ทีมผู้วิจัยประกอบไปด้วย 4 ท่าน โดยเป็นนักวิจัยและผู้สอน 3 ท่าน และ 1 ท่าน เป็นนักวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเป็นหนึ่งในทีมที่พัฒนาเนื้อหาการสอนในรายวิชานี้มากกว่า 5 ปี ได้มีการประชุมการสอนและการทำวิจัยในครั้งนี้ โดยมีการอภิปรายกันถึงประเด็นที่สำคัญ คือ วิธีการสอนที่ผ่านมา การออกแบบวิธีการสอน การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่คาดหวังในแต่ละกลุ่ม การออกแบบสื่อการเรียนการสอน

ภาพประกอบ 13 ทีมผู้วิจัยทำการประชุมหารือวิเคราะห์การเรียนการสอนและการทำวิจัย

ทั้งนี้การเรียนการสอนในรายวิชานี้ ที่ผ่านมานั้นการเรียนการสอนแบบ Active Learning และ Communicative Language Learning โดยมีรูปแบบการเรียนการสอนแบ่งเป็น 3 รูปแบบ (ตารางที่ 9) ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Blended Learning นักศึกษาเรียนแบบ Self-paced learning โดยเรียนผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปฝึกทักษะภาษาอังกฤษทาง Online และเข้าเรียนกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อวัดระดับทักษะการพูด คำศัพท์ และไวยากรณ์ จำนวน 4 ครั้ง และมีกิจกรรมเสริมการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อนักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ
2. รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Blended Learning นักศึกษาเรียนกับอาจารย์ในห้องเรียน จำนวน 15 สัปดาห์ เน้นการสื่อสาร คำศัพท์ และไวยากรณ์ นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากคลิปวิดีโอสอนเสริมโดยเจ้าของภาษา ผ่านเว็บไซต์ ทำกิจกรรมแบบ project-based learning ผู้เรียนผลิตวีดีโอสั้น ภาษาอังกฤษ
3. รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Blended Learning นักศึกษาเรียนกับอาจารย์ในห้องเรียน จำนวน 15 สัปดาห์ เน้นการสื่อสาร คำศัพท์ และไวยากรณ์ นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากโปรแกรมสำเร็จรูปฝึกทักษะภาษาอังกฤษทาง Online ทำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบ d-Learning ของมหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนข้างต้น ทั้ง 3 รูปแบบ นักศึกษาที่เรียนแบบรูปแบบที่ 1 มีผลการสอบหลังเรียน ดีกว่าก่อนเรียน ซึ่งดีกว่าอีก 2 รูปแบบที่จัดการเรียนการสอน แต่อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพของการเรียนและทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา และผลสะท้อนกลับของนักศึกษา ยังคงไม่แสดงผลที่ชัดเจนมากนัก ดังนั้นทีมผู้วิจัย และผู้สอน จึงได้พิจารณาเห็นว่าการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชานี้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน ของนักศึกษาต่อไป

ตารางที่ 9 รูปแบบวิธีการสอนที่ใช้ในปัจจุบันในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ประเด็น	วิธีการสอน แบบที่ 1	วิธีการสอน แบบที่ 2	วิธีการสอน แบบที่ 3
การจัดการเรียนการสอน	<p>1. เนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอน</p> <p>1.1 ใช้เรียนบทเรียน online ผ่าน software ของสถาบัน (Online lesson) ด้วยตนเองได้ตลอดเวลาที่นศ.สะดวก (นอกตาราง) จำนวน 12 บทเรียน</p> <p>1.2 พบผู้สอนเพื่อเสริมทักษะทางภาษาและประเมินความรู้ (Encounter class) ทุก 3 บทเรียนออนไลน์ รวมจำนวน 4 ครั้ง โดยใช้การจลองคลาสด้วยตัวนักศึกษาเอง</p>	<p>1. เนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอน</p> <p>1.1 ใช้แบบเรียนที่ออกแบบเองโดยสถาบัน โดยให้นักศึกษาดาวน์โหลดตอนต้นเทอม</p> <p>1.2 เรียนตามตารางเรียนของผู้เรียนตามที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยในห้องเรียนปกติ</p> <p>- มี Term project ให้ นศ. ทำคลิปวิดีโอภาษาอังกฤษ</p>	<p>1. เนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอน</p> <p>1.1 ใช้แบบเรียนที่ออกแบบเองโดยอาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ โดยมีแบบเรียนจำหน่ายที่ศูนย์หนังสือของมหาวิทยาลัย</p> <p>1.2 เรียนตามตารางเรียนของผู้เรียนตามที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยในห้องเรียนปกติ</p>
	<p>2. กิจกรรมเสริม</p> <p>2.1 มีกิจกรรมเสริมแบบกลุ่มใหญ่ในห้องเรียน จำนวน 8 ครั้ง โดยใช้การจลองคลาสด้วยตัวนักศึกษาเอง</p> <p>2.2 มีบทเรียนเสริมทักษะ ผ่าน software ของสถาบัน (Digital Book)</p>	<p>2. กิจกรรมเสริม</p> <p>2.1 มีคลิปวิดีโอการสอนเสริมโดย เจ้าของภาษา ผ่านเว็บไซต์</p>	<p>2. กิจกรรมเสริม</p> <p>2.1 มีคลิปวิดีโอการสอนที่จัดทำโดยทีมผู้สอน และแบบฝึกหัดออนไลน์ โดยนักศึกษาทำกิจกรรมผ่านระบบ d-Learning ของมหาวิทยาลัย</p> <p>2.2 มีบทเรียนเสริมทักษะ ผ่าน courseware โดยนักศึกษาเรียนในห้องปฏิบัติการภาษา ของมหาวิทยาลัย</p>
	<p>3. ผู้สอน</p> <p>3.1 ผู้สอนเป็นเจ้าของภาษาชาวอเมริกัน จำนวน 3-5 คน อายุประมาณ 20-40 ปี สอนในคาบ Encounter และ English Corner</p>	<p>3. ผู้สอน</p> <p>3.1 ผู้สอนเป็นเจ้าของภาษาหลากหลายสัญชาติ จำนวน 2-5 คน อายุระหว่าง 30-50 ปี</p>	<p>3. ผู้สอน</p> <p>- ผู้สอนชาวไทย จำนวน 2-3 คน อายุ 35-60 ปี</p>
ผลการเรียน	<p>ค่าคะแนนเฉลี่ย Pre-test = 21.60 (56.00%)</p> <p>ค่าคะแนนเฉลี่ย Post-test = 26.04 (65.10%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนมากขึ้น = 378 คน (73.68%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนน้อยลง = 100 คน (19.49%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนเท่าเดิม = 35 คน (6.82%)</p> <p>***นศ.ที่สอบทั้งสองรอบ จำนวน 513 คน จากนศ.ที่ลงทะเบียนเรียนจำนวน 1,332 คน (38.51%)</p>	<p>ค่าคะแนนเฉลี่ย Pre-test = 27.09 (67.72%)</p> <p>ค่าคะแนนเฉลี่ย Post-test = 29.56 (73.90%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนมากขึ้น = 196 คน (60.49%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนน้อยลง = 99 คน (30.55%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนเท่าเดิม = 29 คน (8.95%)</p> <p>***นศ.ที่สอบทั้งสองรอบ จำนวน 324 คน จากนศ.ที่ลงทะเบียนเรียนจำนวน 1292 คน (25.07%)</p>	<p>ค่าคะแนนเฉลี่ย Pre-test = 24.50 (61.25 %)</p> <p>ค่าคะแนนเฉลี่ย Post-test = 24.00 (60.00%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนมากขึ้น = 1 คน (50.00%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนน้อยลง = 1 คน (50.00%)</p> <p>จำนวน นศ. คะแนนเท่าเดิม = 0 คน (0%)</p> <p>***นศ.ที่สอบทั้งสองรอบ จำนวน 2 คน จากนศ.ที่ลงทะเบียนเรียนจำนวน 121 คน (1.65%)</p>

ขั้นที่ 2 การออกแบบ (Design Phase)

กิจกรรมที่ 1 ศึกษารูปแบบวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ทีมผู้วิจัยและผู้สอนได้ทำการศึกษารูปแบบวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากหลากหลาย รูปแบบ โดยอยู่บนความเชื่อ และประสบการณ์ของผู้สอนในทฤษฎี เกี่ยวกับ Active Learning การโค้ช การเรียนรู้ด้วยตนเอง และวิธีสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

กิจกรรมที่ 2 กำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่คาดหวัง

ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีการกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่คาดหวังไว้ ทั้ง 5 ด้าน อิงตาม มคอ.2 ที่ผ่านการเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย และรับทราบโดย สป.อว. แล้ว ดังนี้

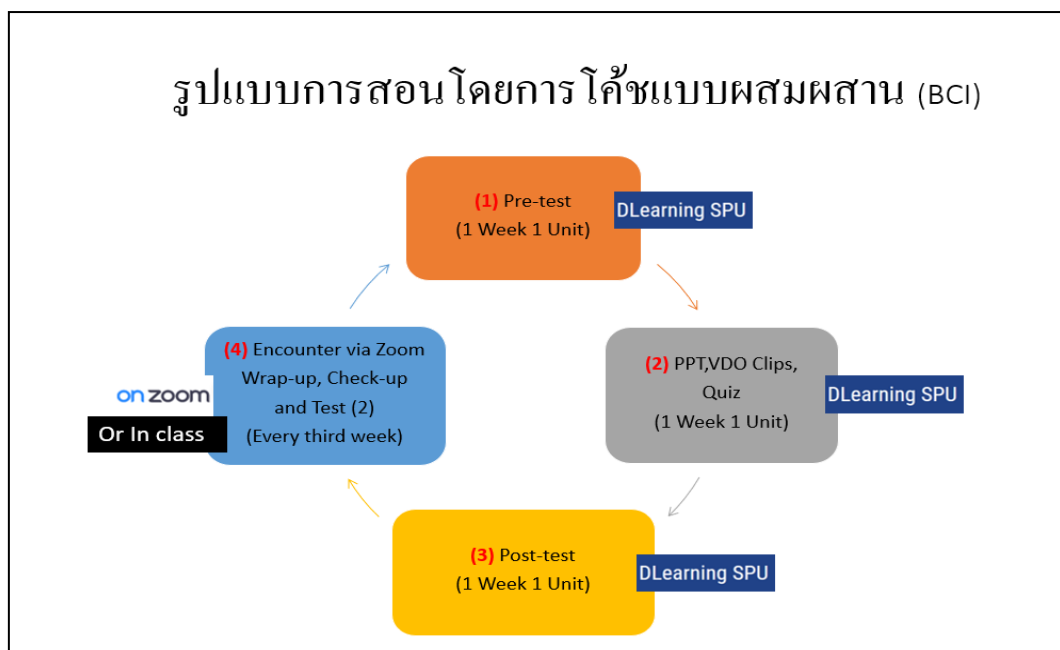
1. ด้านคุณธรรม มาตรฐานผลการเรียนรู้หลัก คือ มีความใฝ่รู้และใฝ่เรียน และมาตรฐานผลการเรียนรู้รอง คือ มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีความตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและข้อบังคับขององค์กรและสังคม
2. ด้านความรู้ มาตรฐานผลการเรียนรู้หลัก คือ มีความสามารถในการเชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ไปใช้ในการดำเนินชีวิต
3. ด้านทักษะทางปัญญา มาตรฐานผลการเรียนรู้หลัก คือ สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ ประเมินข้อมูลจากหลักฐานได้ และนำข้อสรุปมาใช้
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มาตรฐานผลการเรียนรู้หลัก คือ สามารถวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาตรฐานผลการเรียนรู้หลัก คือ สามารถสรุปประเด็น และสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียน และเลือกใช้รูปแบบการนำเสนอได้เหมาะสมทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป			1.ด้านคุณธรรม					2.ด้านความรู้				3.ด้านทักษะทางปัญญา			4.ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					5.ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี		
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	5	1	2	3
12	COM111	เทคนิคการนำเสนอ 1		o					•	o		o				•	o	o	o	•		
13	COM112	เทคนิคการนำเสนอ 2		o					•	o		o				•	o	o		•		o
14	COM201	ทักษะการเจรจา	o	o			o	•			o	o	•		o	•				o	•	
15	COM203	เทคนิคการเล่าเรื่อง	o	o			o	•			o	o				o	•			o		
16	ENG111	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน		o		•			•				•		•						•	
17	ENG112	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสังคม		o		•			•				•		•						•	

ภาพประกอบ 14 มาตรฐานการเรียนรู้ รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมที่ 3 ออกแบบวิธีการสอน

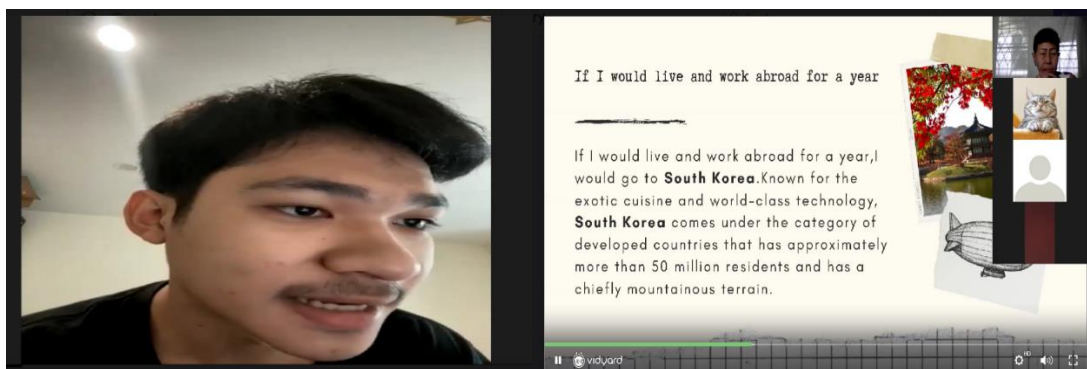
ทีมผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้องทางด้านการสอน และได้ออกแบบรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ดังรูปภาพ 15

ภาพประกอบ 15 รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

รูปภาพ 15 แสดงให้เห็นถึงการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (Blended Coaching Instruction หรือ BCI) ที่ผู้เรียนมีการเรียนด้วยตนเองผ่านระบบ Dlearning ของมหาวิทยาลัย และเรียนรู้โดยเจอผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็น Coach ใน Encounter session โดยมีขั้นตอน ดังนี้

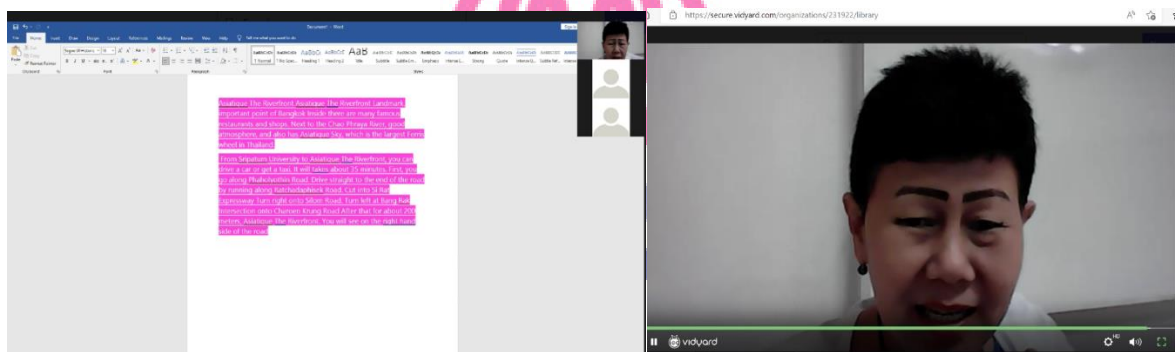
1. ผู้เรียนทำข้อสอบก่อนเรียน ในระบบ Dlearning
2. ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาบทเรียนที่สร้างโดยทีมผู้สอนในระบบ Dlearning ด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษตามเนื้อหาที่เรียนในบทเรียน
4. ผู้เรียนพบผู้สอนในคาบที่เรียกว่า Encounter โดยในคาบนี้ มีขั้นตอนในการช่วยเหลือนักศึกษา ดังนี้
 - 4.1 ผู้สอนทบทวนเนื้อหาในบทเรียน
 - 4.2 ผู้สอนถาม-ตอบ นักศึกษาโดยมีข้อความ prompt ให้นักศึกษาได้ทราบก่อนหน้าที่จะเจอกับผู้สอน

ภาพประกอบ 16 บรรยากาศการนำเสนอของนักศึกษาใน Encounter ทาง Zoom

4.3 ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอเนื้อหาที่ผู้สอนเลือกที่จะนำเสนอตามประเด็น/หัวข้อที่ผู้สอนได้ให้ผู้เรียนไว้ก่อนแล้วล่วงหน้า

4.4 ผู้สอนให้ feedback กับผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด คำศัพท์ และไวยากรณ์กับผู้เรียนใน Encounter ครั้งต่อไป

ภาพประกอบ 17 บรรยากาศการอาจารย์ผู้สอนให้ Feedback ผู้เรียนใน Encounter ทาง Zoom

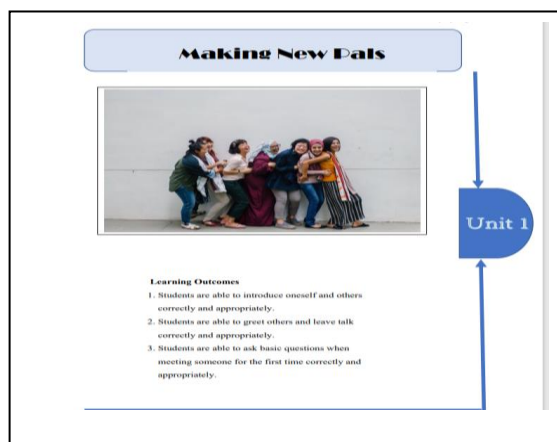
ทีมผู้สอนได้มีการใช้สื่อการสอนและเนื้อหาการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นโดยอาจารย์ในสาขาวิชา ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาที่ใช้สอนทั้งสิ้น 6 บท วิดีโอการสอนของแต่ละบท แบบทดสอบย่อยในแต่ละบท โดยมีเนื้อหาการสอนดังนี้

Unit 1: Making New Pals			
Lesson 1: Learning Outcomes			
1. Students are able to introduce oneself and others correctly and appropriately.			
2. Students are able to greet others and leave talk correctly and appropriately.			
3. Students are able to ask basic questions when knowing someone for the first time correctly and appropriately.			
Steps of Learning Cycle	Content	Resources/Props	Time
1. Review	1. Review the contents in Unit 1 on D-learning	-PPT	20
2. Inquiry (Warm-up)	The instructor asks students questions from the list given to the students before the encounter.	-PPT	20
3. Presentation	Students give out a presentation on the assigned topic given to them before the encounter.	-PPT	40
3. Feedback	The instructor gives feedback to the students on grammar, vocabulary, delivery and how to make improvement of their oral communication.	-PPT -Self-directed learning form	20

ภาพประกอบ 18 ตัวอย่าง Lesson Plan Unit 1: Making New Pals

กิจกรรมที่ 4 สร้างสื่อการสอน

ทีมผู้วิจัยได้นำสื่อการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นไว้ก่อนหน้านี้โดยอาจารย์ในสาขาวิชา มาไว้ในระบบ D-learning ของมหาวิทยาลัยโดยมีเนื้อหาการเรียนตามเอกสารประกอบการสอนตามตัวอย่าง

Enquiry

Activity 1: Discuss the images about making new friends.

Image A Image B Image C

1. Which image shows the place people can meet new friends? _____
2. Which image shows things you can do with new friends? _____
3. Which image shows how you greet people you meet for the first time? _____

Activity 2: Discuss the questions about making new friends.

Question	Your Answer
1. What are some good things to ask someone you just met?	
2. Where are some good places to meet people?	
3. How important are first impressions to you?	
4. If you are looking for a good friend, where do you usually go to meet people?	
5. The favorite topic for new acquaintances in Britain is the weather. In America it's where you come from. What is it in your country?	

Activity 3: Students think of their own experience and share with the class.

ภาพประกอบ 19 ตัวอย่างสื่อการเรียนการสอน

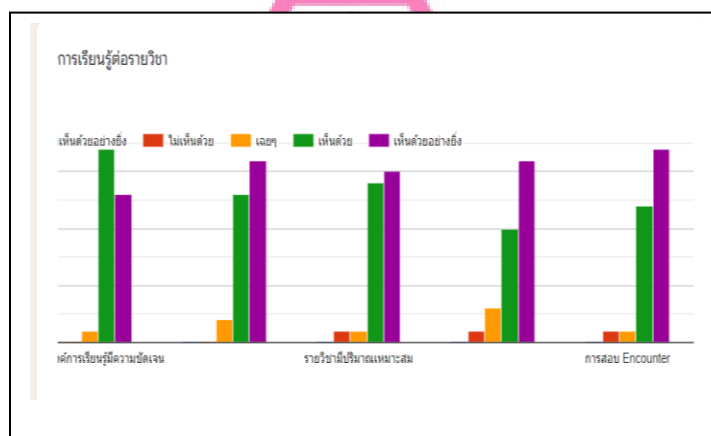
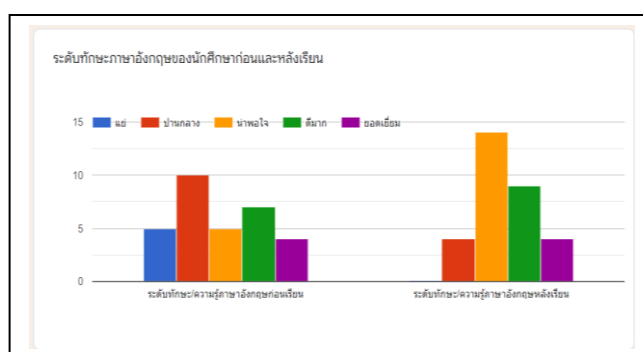
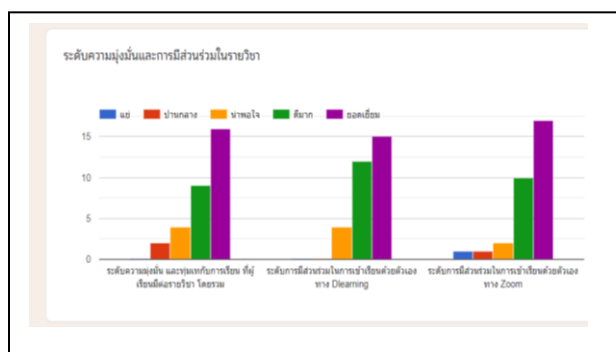
ขั้นที่ 3 การพัฒนา (Development Phase)

กิจกรรมที่ 1 สร้างวิธีการสอน สร้างเครื่องมือต่างๆ

ทีมผู้สอนได้มีการสร้างวิธีการสอนและเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยส่วนใหญ่ได้ปรับใช้เครื่องมือที่ได้เคยมีนักวิจัยที่ได้ทำไว้แล้ว โดยมีเนื้อหา วัตถุประสงค์การวิจัย และประเด็นที่ใกล้เคียงกันกับการวิจัยนี้ เพื่อที่จะได้มั่นใจได้ว่าวิธีการสอนและเครื่องมือมีความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ทั้งนี้ทีมผู้วิจัยได้นำเครื่องมือให้กับที่ปรึกษางานวิจัยได้พิจารณาให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมที่ 2 ทดสอบเครื่องมือต่างๆ

ทีมผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ไปทดลองใช้กับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองในครั้งนี้ โดยได้ทำการทดลองใช้ในภาคการศึกษาที่ 1/2564 โดยมีการสะท้อนกลับจากผู้เรียนที่น่าพึงพอใจ

ภาพประกอบ 20 ผลสำรวจการแสดงความคิดเห็นการเรียนการสอนของนักศึกษา

ขั้นที่ 4 ดำเนินการ (Implementation Phase)

กิจกรรมที่ 1 นำรูปแบบการเรียนการสอนไปสอนจริง

ทีมผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาคการศึกษาที่ 2/2564 โดยเริ่มนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ทดสอบในช่วง ระหว่างเดือน มีนาคม ถึงเดือน เมษายน 2565 โดยเก็บข้อมูลการเจอนักศึกษาในคาบเรียน Encounter จำนวน 3 ครั้ง และทำการเก็บผลข้อมูลที่จำเป็นเพื่อตอบคำถามงานวิจัยได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Evaluation Phase)

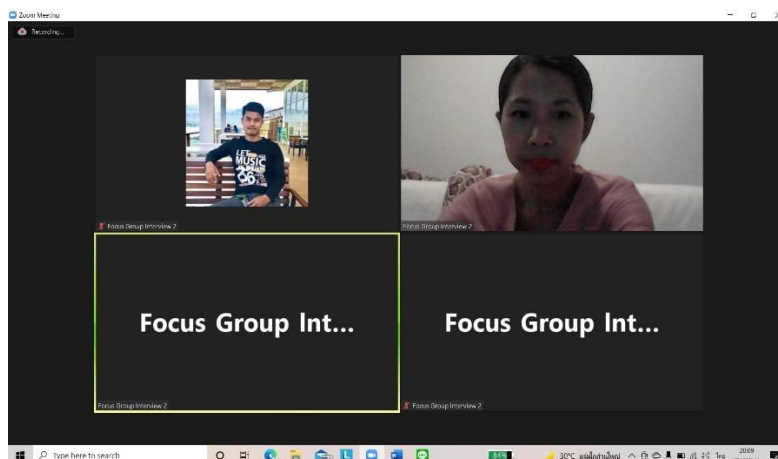
กิจกรรมที่ 1 การรวบรวมผลการประเมิน

เมื่อสิ้นสุดการสอนรูปแบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) และเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ทีมผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล 2 ชุด คือ เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณ ได้รวบรวมจากเครื่องมือทั้งสิ้น 5 เครื่องมือ ประกอบด้วย (1) เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (3) แบบวัดสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (4) แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด และ (5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อสนองวัตถุประสงค์ของงานวิจัยทั้ง 4 ข้อ ดังนี้

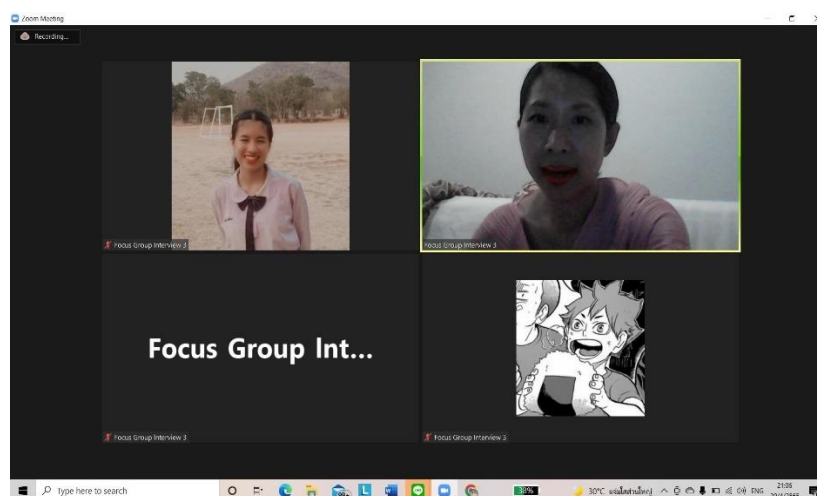
1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
4. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

ภาพประกอบ 21 การสัมภาษณ์เชิงปริมาณ กลุ่มที่ 1

ภาพประกอบ 22 การสัมภาษณ์เชิงปริมาณ กลุ่มที่ 2

ภาพประกอบ 23 การสัมภาษณ์เชิงปริมาณ กลุ่มที่ 3

ทั้งนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก จากกลุ่มนักศึกษา จำนวน 9 คน นั้น ได้เก็บจากเครื่องมือ 1 เครื่องมือ คือ แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบกลุ่ม เพื่อสนองตอบวัตถุประสงค์งานวิจัยในข้อที่ 4 หลังจากนั้น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ต่อไปในกิจกรรมที่ 2

กิจกรรมที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมิน

ในกิจกรรมนี้ ทีมผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลจากกิจกรรมที่ 1 ที่ได้รวบรวมผลการประเมินจากเครื่องมือทั้ง 6 เครื่องมือ ดังที่ได้อธิบายในกิจกรรมที่ 1 แล้วนั้น มาทำการวิเคราะห์โดย แบ่งออกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ชุด

คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เพื่อสนองตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในแต่ละข้อได้อย่างละเอียดมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อสนองตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 4 นั้นได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติทดสอบที (t-test dependent) เพื่ออธิบายความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร คือความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อเป็นแนวทางการยืนยันความน่าเชื่อถือ (Credibility, validity) ของสิ่งที่ค้นพบ โดยการจำแนกชนิดข้อมูลและการเปรียบเทียบเหตุการณ์ มาทำการวิเคราะห์และรายงานในบทที่ 4 ต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานบทนี้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามงานวิจัยการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยในรายงานนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการเก็บข้อมูลโดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย (1) เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (3) แบบวัดความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (4) แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด (5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (6) แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 คือ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้ พร้อมข้อคำถาม ได้นำมาใช้ในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลการสอบพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยแสดงผล ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน Encounter ครั้งที่ 1 , 2 และ 3 ของนักศึกษา จำนวน 115 คน (n = 115)

คะแนน Encounter	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ครั้งที่ 1	6.65	1.36	ปานกลาง
ครั้งที่ 2	7.54	1.12	ปานกลาง
ครั้งที่ 3	8.44	1.03	มาก
ภาพรวม	7.54	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 10 แสดงผลวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงการให้เห็นค่าคะแนนที่มีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย Encounter ครั้งที่ 1, 2 และ 3 เป็น 6.65 (S.D. = 1.36) , 7.54 (S.D. = 1.12) และ 8.44 (S.D. = 1.03)

ตามลำดับ อีกทั้งมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 7.54 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอน โดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นั้นมีประสิทธิภาพมากพอสมควร

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เก็บข้อมูลผลคะแนนการสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลัง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากนักศึกษา 93 คน เพื่อใช้ตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 1 ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบการเรียนรู้ (Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) วิชา ENG111 (n = 93)

ผลการทดสอบ	n	\bar{x}	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	93	20.10	5.84	18.87**	92	.000
หลังเรียน	93	27.92	5.09			

*p < 0.005

ตารางที่ 11 แสดงผลวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างจากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่มีระดับ .001 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 20.10 (S.D. = 5.84) และค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 27.92 (S.D. = 5.09)

1.2 เพื่อตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตัวเอง ของนักศึกษาในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุมมี ประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง นำมาใช้เก็บข้อมูล โดยมีนักศึกษาจำนวน 73 คน แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ในจำนวน 10 หัวข้อ หลังจากที่นักศึกษาได้เข้า Encounter กับผู้สอนในแต่ละครั้ง จำนวนทั้งสิ้น 3 ครั้ง ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนคน, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนรู้แบบนำตนเองของ
นักศึกษาวิชา ENG 111 (n = 73)

หัวข้อ	ค่า ประเมิน	จำนวน	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษารู้ความต้องการในการเรียนของตนเอง	1	5	6.85		
	2	29	39.73	2.32	0.60
	3	39	53.42		
2. นักศึกษารับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ว่าตัวเราเป็นใคร กำลังทำอะไร	1	2	2.74		
	2	30	41.10	2.53	0.56
	3	41	51.16		
3. นักศึกษารู้จุดมุ่งหมายของการเรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ในแต่ละครั้ง	1	3	4.11		
	2	27	36.99	2.55	0.58
	3	43	58.90		
4. นักศึกษามีการตั้งเป้าหมายในการเรียนเพื่อพัฒนาความรู้	1	3	4.11		
	2	30	41.10	2.51	0.58
	3	40	54.79		
5. นักศึกษามีการวางแผนการเรียนในแต่ละครั้งที่เรียน	1	4	5.48		
	2	39	53.42	2.36	0.59
	3	30	41.10		
6. นักศึกษารู้เนื้อหาและลำดับขั้นตอนการเรียนแต่ละครั้ง	1	7	9.59		
	2	42	57.53	2.33	0.61
	3	24	32.88		
7. นักศึกษาสามารถสืบเสาะ แสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ที่					

หลากหลาย	1	6	8.22		
	2	31	42.47	2.41	0.64
	3	36	49.31		
8. นักศึกษาสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง	1	5	6.85		
	2	36	49.31	2.37	0.61
	3	32	43.84		
9. นักศึกษานำกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ให้ตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้	1	4	5.48		
	2	47	53.38	2.25	0.55
	3	22	30.14		
10. นักศึกษาสามารถประเมินผลการเรียนรู้และความก้าวหน้าของตนเอง	1	4	5.48		
	2	45	61.64	2.27	0.56
	3	24	32.88		
ภาพรวม				2.38	0.59

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ในภาพรวมรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตัวเอง ของนักศึกษา ในรายวิชา ENG 111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 หากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตัวเองสูงสุดในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ย 2.55 ในหัวข้อ “นักศึกษารู้จุดมุ่งหมายของการเรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในแต่ละครั้ง” รองลงมาคือ “ นักศึกษารู้บทบาทและหน้าที่ของตนเองว่าตัวเราเป็นใคร กำลังทำอะไร” มีค่าเฉลี่ย 2.53 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเป็นอันดับสุดท้ายคือ “นักศึกษานำกิจกรรมที่เรียนรู้มาใช้ให้ตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้” โดยมีค่าเฉลี่ย 2.25 อยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัดในระบบ SCMS ของมหาวิทยาลัยได้ถูกนำมาวิเคราะห์เพื่ออธิบายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ดังแสดงใน ตารางที่ 13 เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนคน, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนครั้งในการเข้าเรียนด้วยตนเอง (D-learning) และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบภายหลัง (posttest) (n = 125)

จำนวนครั้ง	จำนวนคน	ร้อยละ	\bar{x} เข้าเรียน	S.D. เข้าเรียน	\bar{x} คะแนน posttest	S.D. คะแนน posttest
1-5	10	8.0%	3.70	1.16	20.10	2.92
6-10	38	30.4%	8.16	1.64	26.92	2.97
11-14	77	61.6%	13.13	0.83	32.31	3.38
รวม	125	100.0%	10.86	3.30	29.70	4.93

จากตารางที่ 13 ผลการวิจัยข้างต้น พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนด้วยตนเองจำนวน 1-5 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบภายหลัง เท่ากับ 20.10 คะแนน (S.D.= 2.92) กลุ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนด้วยตนเองจำนวน 6-10 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบภายหลัง เท่ากับ 26.92 คะแนน (S.D.= 2.97) และ กลุ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนด้วยตนเองจำนวน 11-14 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบภายหลัง เท่ากับ 32.31 คะแนน (S.D.= 3.38) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า จำนวนครั้งที่นักศึกษาเข้าเรียนด้วยตนเองมากครั้งเท่าใด ส่งผลให้คะแนนการทดสอบภายหลังมีคะแนนสูงขึ้นมากเท่านั้น

1.3 เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 3 *ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการสอนแบบการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นอย่างไร* ข้อมูลที่ได้จากการเก็บจากแบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และ แบบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง โดยในส่วนได้นำมาวิเคราะห์และแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถด้านการพูด และคะแนนความสามารถด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง

	r	Sig.	ความหมาย
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถด้านการพูด และคะแนนความสามารถด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง	.687**	.000	มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถด้านการพูด และคะแนนความสามารถด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง โดยใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) สามารถอธิบายผลได้ดังนี้ คือ ผลการประเมินความสามารถด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองยึดจากการเก็บข้อมูลครั้งที่มีผู้ตอบแบบประเมินสูงสุด มีความสัมพันธ์กับคะแนนการทดสอบหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่า r เท่ากับ .687 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง

1.4 เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 4 นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นำมาใช้เพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน แต่เนื่องจากแบบสอบถามนี้ได้นำไปเก็บกับนักศึกษาหลังจากที่ได้สอบครบตามข้อกำหนดของรายวิชาแล้ว จึงทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้จำนวน 38 คน ดังแสดงผลในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจของนักศึกษา (n=38 คน)

ความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
1. นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว มากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	3.74	0.85	ปานกลาง
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องมากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	3.76	0.87	ปานกลาง
3. นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษโดยถูกหลักไวยากรณ์มากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	3.92	0.90	ปานกลาง
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องกับบริบท และความหมายมากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	3.95	0.89	ปานกลาง
5. นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่พูดได้เป็นอย่างดี จากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)	3.87	0.86	ปานกลาง
6. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของตนเองได้	4.03	0.84	มาก
7. นักศึกษาสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนของตนเองได้	4.05	0.79	มาก
8. นักศึกษาสามารถวางแผนการเรียนของตนเองได้	4.00	0.76	มาก
9. นักศึกษาสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายด้วยตนเองได้	4.05	0.79	มาก
10. นักศึกษาสามารถประเมินผลการเรียนของตนเองได้	4.00	0.89	มาก
11. กิจกรรมในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสม	4.39	0.74	มาก

12. นักศึกษาคิดเห็นว่าการ Pre-test เกี่ยวกับบทเรียนส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.05	0.83	มาก
13. นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนรู้นี้เนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียนทาง D-learning ด้วยตนเองส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.89	0.91	ปานกลาง
14. นักศึกษาคิดเห็นว่าการ Post-test เกี่ยวกับบทเรียนส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.05	0.89	มาก
15. นักศึกษาคิดเห็นว่าการ Encounter ที่นักศึกษาได้มาเจออาจารย์ผู้สอนเพื่อฟังสรุปเนื้อหาบทเรียน ตอบคำถามจากผู้สอนเกี่ยวกับบทเรียน และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอประเด็นที่นักศึกษาสนใจส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.03	0.71	มาก
16. นักศึกษาคิดเห็นว่าการจำนวนครั้งและเวลาที่ใช้ในการ Encounter มีความเหมาะสม	4.11	0.75	มาก
17. นักศึกษาคิดเห็นว่าการสอนใน D-learning และใน Encounter ช่วยเพิ่มความสามารถต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.08	0.84	มาก
18. นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ	4.47	0.97	มาก
19. นักศึกษาคิดเห็นว่าการเนื้อหาบทเรียนที่อ่านไม่ยากจนเกินไป	4.18	0.76	มาก
20. นักศึกษาคิดเห็นว่าการแบบฝึกหัดช่วยพัฒนาความสามารถต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.05	0.72	มาก
21. นักศึกษาคิดเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างต่อเนื่องส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ตนเอง	4.11	0.79	มาก
22. นักศึกษาคิดเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่มีความหลากหลายส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.89	0.91	ปานกลาง
23. นักศึกษาคิดเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนสามารถวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.89	0.79	ปานกลาง
24. นักศึกษาคิดเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนสามารถวัดความสามารถการติดต่อสื่อสารทางวัฒนธรรมของนักศึกษาได้จริง	3.89	0.88	ปานกลาง
25. นักศึกษาคิดเห็นว่าการเกณฑ์การประเมินผลการเรียนเข้าใจง่าย	4.00	0.73	มาก
26. นักศึกษาคิดเห็นว่าการเกณฑ์การประเมินผลการเรียนสามารถวัดความรู้ของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาได้จริง	3.95	0.86	ปานกลาง

ภาพรวม

4.02

0.83

มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ภาพรวมของโครงการนี้ นักศึกษามีความพึงพอใจในประเด็นต่างๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจสูงสุดในระดับมาก คือ “นักศึกษาคิดเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ” มีค่าเฉลี่ย 4.47 (S.D. = 0.97) รองลงมา คือ “กิจกรรมในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสม” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. = 0.74) อยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีความพึงพอใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ “นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 (S.D. = 0.85) อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 คือความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ทีมผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก (Focus group interview) ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่ทีมผู้วิจัยได้สุ่มตามระดับชั้น จำนวน 9 คน แบ่งตามความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ คือ ระดับ สูง กลาง และต่ำ เพื่อตอบข้อคำถาม จำนวน 5 ข้อ เพื่อนำมาเปรียบเทียบ และอธิบายวัตถุประสงค์ และตอบคำถาม การวิจัยข้อที่ 4 นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ผู้วิจัยที่ไม่ได้เป็นผู้สอนทำการสัมภาษณ์นักศึกษา โดยได้มีการอธิบายการนำข้อมูลไปใช้เพื่อการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนเท่านั้น โดยการให้สัมภาษณ์ดังกล่าว จะไม่มีผลต่อคะแนนของรายวิชาแต่อย่างใด และจะไม่เปิดเผยชื่อ หรือรูปภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ยินยอม ทุกท่าน โดยข้อมูลที่ได้นำมาจำแนก เข้ากลุ่มและเปรียบเทียบ ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ข้อมูลเปรียบเทียบจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Focus Group Interview) นักศึกษาทักษะภาษาอังกฤษสูง กลาง และต่ำ

ประเด็นการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่ม 1 (ทักษะภาษาอังกฤษระดับสูง)	ผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่ม 2 (ทักษะภาษาอังกฤษระดับกลาง)	ผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่ม 3 (ทักษะภาษาอังกฤษระดับต่ำ)
<p>1. นักศึกษาเข้าใจการสอนแบบ รูปแบบการสอน โดยการโค้ชแบบ ผสมผสาน (BCI) อย่างไร</p>	<p>นักศึกษาเข้าใจว่า รูปแบบการเรียน มีขั้นตอน ดังนี้ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการเรียนด้วยตัวเองก่อนทางระบบ Dlearning 2. อาจารย์ผู้สอนให้หัวข้อมาในแต่ละสัปดาห์ เพื่อนักศึกษาได้เอาไปแต่งประโยคเตรียมพร้อมนำเสนอ 3. ในคาบเรียน face-to-face อาจารย์ผู้สอน สรุปเนื้อหาที่เรียนใน Dlearning ถามคำถาม 4. นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ หัวข้อที่นักศึกษาเลือก 5. อาจารย์ผู้สอนให้ feedback 	<p>นักศึกษาเข้าใจว่า รูปแบบการเรียน มีขั้นตอน ดังนี้ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรียนด้วยตัวเองในอาทิตย์แรกๆ ทำแบบฝึกหัด ในระบบ Dlearning เจออาจารย์อาทิตย์เว้นอาทิตย์ 2. อาจารย์ผู้สอนให้คำถามภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน เพื่อเตรียมตัวหาคำตอบ และให้หัวข้อสำหรับเตรียมเขียนมานำเสนอก่อนเจออาจารย์ 3. นักศึกษามาเรียน กับผู้สอนกลุ่มเล็กๆ ถามคำถามภาษาอังกฤษตามบทเรียนที่ได้เรียนในระบบ เป็นการเช็คชื่อในตัว 4. สอบพูดหัวข้อที่เลือก 5. อาจารย์ผู้สอนให้ feedback เรื่องการออกเสียง การใช้คำศัพท์ให้ถูกต้อง 	<p>นักศึกษาเข้าใจว่า มีขั้นตอน ดังนี้ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเข้าเรียนด้วยตนเองในระบบ Dlearning ของมหาวิทยาลัย 2. อาจารย์ผู้สอนให้คำถาม และหัวข้อการนำเสนอก่อนล่วงหน้ามาเจอแบบ face-to-face 3. เมื่อเสร็จก็พบอาจารย์ผู้สอนใน zoom อาจารย์จะสรุปเนื้อหาที่เรียนในระบบ อาจารย์ผู้สอนสุ่มถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียน จากที่ได้ให้หัวข้อคำถามเตรียมเป็นแนวทางการเข้าเจออาจารย์ 4. หลังจากนั้น นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ผู้สอนได้ให้หัวข้อเลือกเตรียมเพื่อนำเสนอก่อนพบใน zoom 5. อาจารย์ผู้สอนก็ให้คำแนะนำในการ

			ปรับปรุง พัฒนาทางด้านการพูด ออกเสียง คำศัพท์ให้กับนักศึกษา
<p>2. นักศึกษาคิดอย่างไรต่อ วิธีการเรียนการสอนแบบ Hybrid โดยรูปแบบการ สอนโดยการโค้ชแบบ ผสมผสาน (BCI)</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนการสอนแบบนี้ ทำให้นักศึกษาได้รู้ว่าทักษะภาษาอังกฤษ ของตนเองเป็นอย่างไร และสามารถแก้ไขได้ ถูกต้อง ตรงกับจุดที่เราผิดพลาด ได้จาก Comment ของอาจารย์ที่ช่วยได้อย่างมาก -จำนวนผู้เรียนตอนเจออาจารย์เป็นกลุ่มเล็ก ประมาณ 15-16 คน กำลังดี กับเวลาที่เรียน ในคาบ และไม่รู้สึกกดดันในการนำเสนอ เป็นภาษาอังกฤษ เพิ่มความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ในการใช้ภาษาอังกฤษ -นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้ดีกว่า การเรียนแบบปกติ เพราะทำให้ทำให้นัก ศึกษามีเวลาเตรียมตัวมากขึ้น ดีกว่าเรียน ติดกันหลายๆ สัปดาห์ -นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้ทำให้ไม่ กระทบการทำงานพิเศษของนักศึกษา -นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้ทำให้ เป็นภาษาอังกฤษ การให้ feedback จาก ผู้สอน ดี รู้สึกชอบ เพราะได้หาข้อมูล</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้ดี ถ้า นักศึกษาพอได้ภาษามีความรู้ก็เรียนได้ด้วย ตนเอง แต่ถ้าคนที่ไม่ค่อยรู้อะไร เรียน online อย่างเดียว ก็จะทำให้ไม่เข้าใจยิ่งขึ้นไม่รู้จะขอ คำปรึกษาจากใคร แต่ถ้าได้เจอผู้สอนแบบนี้ ด้วย ก็ดี -นักศึกษาคิดว่าการเรียนแบบนี้ ดี ตรงที่ อาจารย์ให้ feedback ว่าควรต้องปรับปรุง การพูดภาษาอังกฤษอย่างไร -นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้ ดีในทุก กระบวนการ ไม่เคยเรียนแบบนี้มาก่อน พอ มาเรียนแล้วรู้สึกที่มั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษมากขึ้นในการพูด และเรียนกลุ่ม เล็กๆ เจอเพื่อนคนเดิมนั้นดี ทำให้กล้าที่จะ พูด และแสดงออก</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าดีที่เรียนด้วยตนเอง ทาง online แล้วค่อยมาพบผู้สอนแบบ face-to-face เพื่อมาฝึกฝนทักษะการ พูด ได้ feedback จากผู้สอน และได้ สรุปเนื้อหาที่เรียนเองใน online -นักศึกษาคิดเห็นว่าการได้เจอกับ อาจารย์ผู้สอนกลุ่มเล็กดี ทำให้รวดเร็ว</p>

	<p>ล่วงหน้า มีความรู้เพิ่มเติม ฝึกทักษะการเขียนด้วยเพื่อเตรียมนำเสนอ ได้ฝึกทักษะการแปล เพราะต้องหาข้อมูลเป็นภาษาไทยก่อน แล้วค่อยแปลโดยใช้ Google translation และมาตรวจสอบภาษาอีกครั้ง เพื่อเตรียมตัวสำหรับนำเสนอ</p> <p>-นักศึกษาคิดว่าบางคาบไม่มีเพื่อนเข้าเรียนด้วย หรือเพื่อนเข้าเรียนน้อย</p> <p>-นักศึกษาคิดว่าการเรียนเจอผู้สอน 6 ครั้ง นั้นกำลังดี</p>		
<p>3. นักศึกษาคิดว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นอย่างไรหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่า การเรียนแบบนี้ทำให้พูดได้ดีขึ้นค่ะ ถูกหลักไวยากรณ์ การออกเสียง มากยิ่งขึ้น เพราะเวลาที่เรียนด้วยตนเอง ก็ต้องแปลทาง online และมีการออกเสียงให้ด้วย อีกทั้งยังเพิ่มเติมคำศัพท์ได้มากขึ้น</p> <p>-นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษดีขึ้น ดูได้จากคะแนนสอบ ที่ดีขึ้น ทั้งนี้จาก comment ที่อาจารย์ผู้สอนมีให้กับผู้เรียน</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าทำให้มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เนื่องจากไม่เก่งภาษาอังกฤษอาทิตย์แรกๆ จะเขิน แต่หลังๆ ก็มั่นใจและเตรียมพร้อมที่จะพูดในแต่ละครั้งที่เจออาจารย์ผู้สอน</p> <p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น มีความเข้าใจมากขึ้น หลักวิธีการที่เราจะใช้งานก็เข้าไปทำคะแนนก็มีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าตอนแรก สังเกตได้จากคะแนนการทำ quiz ในบทเรียน online</p> <p>-ออกเสียงคำศัพท์ที่พูดได้ชัดเจนมากขึ้น จาก</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่า ได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง และสามารถปรับใช้ได้เวลาเจอกับชาวต่างชาติ</p> <p>-ทำให้เขียนได้ถูกหลักไวยากรณ์มากขึ้น ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น การออกเสียงก็ถูกต้องมากขึ้น</p>

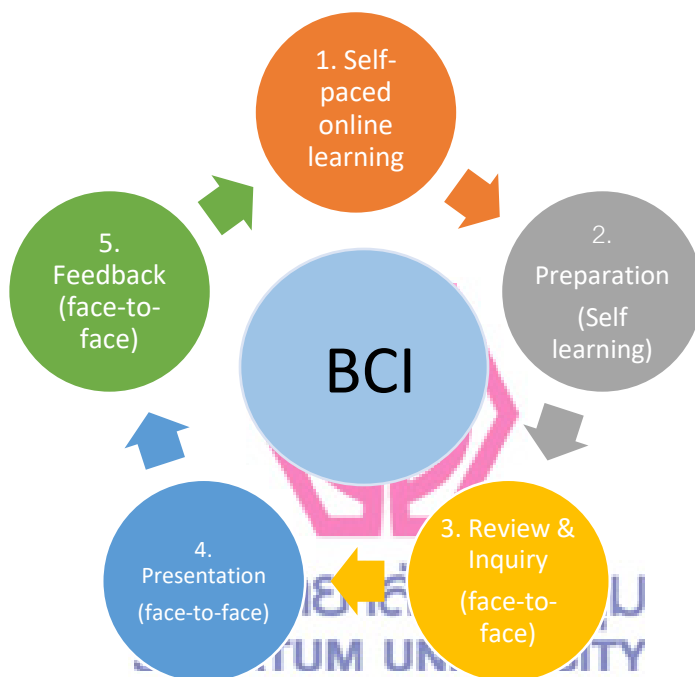
		<p>การที่อาจารย์ผู้สอนให้ comment และเพิ่มเติมการออกเสียงให้ถูกต้อง</p>	
<p>4. นักศึกษาคิดว่านักศึกษามีการเรียนแบบนำตนเอง (Directed Learning) เป็นอย่างไรหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)</p>	<p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้ ทำให้นักศึกษาได้ฝึกการแบ่งและบริหารและวางแผนการเรียนของตัวเอง ทำให้ต้องคิดก่อนว่าจะต้องทำอะไรก่อนอะไรหลัง ได้ค้นหาข้อมูลก่อนล่วงหน้าก่อนที่จะมาเจออาจารย์ผู้สอน</p>	<p>-นักศึกษาคิดว่าได้เตรียมตัวหาข้อมูลล่วงหน้าเพื่อเตรียมตอบคำถามในห้องเรียน และนำเสนอ ได้หาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่างๆ นักศึกษาต้องแบ่งเวลาในการหาข้อมูล และฝึกซ้อมการนำเสนอ</p> <p>-นักศึกษาคิดเห็นว่ามีมีความพยายามมากขึ้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากก่อนหน้านี้เรียนไปเรื่อย ๆ ไม่ได้เตรียมตัวก่อนเข้าห้องเรียนอะไร ก็ต้องสนใจวางแผนการเรียนของตนเองมากขึ้น</p> <p>-นักศึกษาบางคนในบางครั้งไม่มีเวลา เพราะต้องเรียนรายวิชาอื่น ที่ยาก วิชาคำนวณ ทำให้ไม่ได้เตรียมตัว เรียนด้วยตนเองล่วงหน้า แต่เพราะภาษาอังกฤษพอได้บ้างก็จะตอบคำถามทันที หรือนำเสนอแบบไม่ได้เตรียมตัว</p> <p>-นักศึกษาคิดว่าการเรียนแบบนี้ ถ้านักศึกษาที่ไม่ขยัน ก็จะผลัด เลื่อนการเรียนรู้ด้วยตนเองในระบบ Online ทำให้เรียนไม่เข้าใจด้วยตนเอง แต่การเรียนแบบนี้ ยังได้มาเจอ</p>	<p>-นักศึกษาชอบการเรียนรูปแบบนี้ เพราะได้ฝึกความรับผิดชอบในการที่เราต้องไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เรียนรู้ได้เอง เพื่อเตรียมนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งศึกษาได้เองตอนไหนก็ได้</p> <p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าการทำให้ต้องเกิดการกระตือรือร้นขึ้น เพราะต้องเตรียมตัวก่อนเจออาจารย์ผู้สอนตลอดเวลา วางแผน เตรียมตัว ว่าจะต้องทำอะไรก่อนหลัง ก็เพื่อให้สามารถนำเสนอเนื้อหาหัวข้อที่เลือกได้</p> <p>-ได้ขอความช่วยเหลือ ปรึกษา จากเพื่อนนอกคณะ นอกมหาวิทยาลัย ในการออกเสียง</p>

		<p>อาจารย์ผู้สอนเพื่อสรุปทเรียน และเสริมความรู้เพิ่มเติม</p> <p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าถ้านักศึกษาที่ไม่รับผิดชอบก็อาจจะมีปัญหาการเรียน ให้คนอื่นเรียนแทนให้ได้ในระบบ Dlearning</p> <p>-นักศึกษาบางคน ไม่ค่อยขยัน ไม่ค่อยรับผิดชอบ ทำให้ช่วงหลังๆ ภาคการศึกษาเพื่อนๆ นักศึกษาไม่เข้าเรียน face-to-face กับอาจารย์ผู้สอน</p>	
<p>5. นักศึกษามีคำแนะนำอะไรที่จะทำให้รายวิชาภาษาอังกฤษแบบ เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นี้เป็นประโยชน์มากขึ้นสำหรับผู้เรียนรุ่นต่อไป</p>	<p>-นักศึกษาบางคนคิดว่าถ้าเรียนจบรายวิชาเมื่อพร้อม ตามการวางแผนเวลาของตัวเองน่าจะดี</p> <p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าเรียนแบบกำหนดเวลาแต่ละบท แล้วมาเจออาจารย์แบบที่เป็นอยู่ตอนนี้ดีแล้ว เนื่องจากนักศึกษาอาจจะไม่รับผิดชอบ ปล่อยเวลาไปเรื่อย ๆ แล้วมาเรียนอีกที่ตอนทำภาคการศึกษา ทำให้เรียนด้วยตนเองไม่ทันเวลาได้</p>	<p>-นักศึกษาบางคนคิดว่า ถ้าได้เข้าเรียนทุกอาทิตย์ ก็น่าจะดี เพราะทำให้ไม่ลืมว่าได้เรียนอะไรไปบ้างอย่างไร และจะทำให้ให้นักศึกษาบางคน อาจจะขี้เกียจได้ถ้าเรียนอาทิตย์เว้นอาทิตย์</p> <p>-นักศึกษาบางคนเห็นว่า เรียนอาทิตย์เว้นอาทิตย์ดีอยู่แล้ว เพราะได้เรียนด้วยตัวเอง ได้เตรียมตัวในการมาเรียน การนำเสนอ</p> <p>-แนะนำให้เพิ่มจำนวนครั้งการเข้าทำแบบฝึกหัดในระบบ Dlearning ที่เรียนด้วยตนเอง สามารถทำได้ซ้ำๆ หลายครั้ง เพื่อให้ได้ภาษามากยิ่งขึ้น โดยคะแนน ก็อาจจะ</p>	<p>-ที่เป็นอยู่ดีอยู่แล้ว ถ้าในอนาคตมีการให้จองเรียน เจออาจารย์ได้เลย หลังจากเรียนครบแต่ละบทเรียน online เทอมนี้ อาจจะไม่ต้องรอ 4 เดือน ให้เรียนครบเนื้อหา</p> <p>-ถ้าสามารถเรียนได้ตาม pace ของตัวเองจะได้สามารถเรียนให้เสร็จทีเดียว และสามารถเลือกเจอกับอาจารย์เมื่อว่างแต่นักศึกษา ก็กังวลว่าอาจจะรอทำท้ายเทอมได้</p>

		<p>ลดหลั่นไป ในจำนวนครั้งที่ทำ เพื่อได้ฝึกทำ มากๆ</p> <p>-นักศึกษาคิดเห็นว่าถ้ามีระบบให้จอง ทำ แบบฝึกหัด ด้วยตนเองเสร็จก็มาจองเพื่อเจอ อาจารย์ สรุปรูปเนื้อหา และสอบพูด ก็ดีมีข้อดี คือ เรียนเสร็จได้เร็ว สำหรับคนที่ขยัน เพื่อ สามารถไปท่อมเทเรียนรายวิชาอื่นได้ต่อ แต่คน ที่ไม่ขยัน ก็อาจจะรอและจะมารีบทำท้ายภาค การศึกษา ซึ่งอาจจะมีผลต่อคะแนน</p>	
--	--	--	--

จากตารางเปรียบเทียบข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก (Focus Group Interview) นักศึกษาทักษะภาษาอังกฤษ สูง กลาง และต่ำ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ตรงตามที่ทีมผู้สอนได้ออกแบบ โดยมีกระบวนการเรียนการสอน ดังภาพ

ภาพประกอบ 24 กระบวนการสอนรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อวิธีการเรียนการสอนแบบ Hybrid โดยรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในภาพรวมนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มคิดเห็นว่าการเรียนแบบนี้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มทักษะภาษาอังกฤษต่ำ โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือการได้มาเจอผู้สอนแบบ face-to-face ที่สรุปเนื้อหาสิ่งที่เรียนด้วยตนเองทางระบบ Dlearning ของมหาวิทยาลัย และรับ feedback จากผู้สอนเป็นสิ่งที่นักศึกษากลุ่มนี้คิดเห็นที่สำคัญมากเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างตรงจุดที่นักศึกษายังผิดพลาด ต้องการการพัฒนา และทำให้นักศึกษามั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงออกมากขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากได้เจออาจารย์เป็น

กลุ่มย่อยไม่ถึง 20 คน นอกจากนี้ การเรียนแบบนี้ทำให้นักศึกษามีเวลาเรียนศึกษาค้นคว้า ทบทวนมากขึ้น และไม่กระทบกับการทำงานพิเศษ โดยมองว่าถ้าเรียน online ด้วยตัวเองอย่างเดียวโดยไม่เจออาจารย์ผู้สอน ถ้านักศึกษาไม่มีพื้นฐานที่ดีพอ ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน และระหว่างเรียน ก็จะไม่สามารถปรึกษาหาคำตอบ คำอธิบายได้ แต่การเรียนแบบ BCI

3. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นอย่างไรหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ของนักศึกษาดีขึ้นโดยเฉพาะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น การใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องมากขึ้น โดยอ้างอิงจากคะแนนการพูดและคะแนนการสอบย่อยในระบบ Dlearning อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการเขียน โครงการหลักไวยากรณ์ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มทักษะการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษเบื้องต้นจากการใช้ translation machine ที่มีอยู่ใน Internet
4. นักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเรียนแบบนำตนเอง (Directed Learning) ดีขึ้นหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) โดยภาพรวม นักศึกษาทั้ง 3 ระดับเห็นตรงกันว่า การเรียนรูปแบบ BCI ทำให้ นักศึกษาเรียนรู้การวางแผนการเรียนของตนเอง แบ่งเวลาได้ดีขึ้น นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีขึ้น เกิดการกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตัวเองเพื่อต้องเตรียมตัวในการตอบคำถาม และนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะเจออาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ นักศึกษาเกิดความพยายาม ใฝ่รู้มากยิ่งขึ้น ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนคนอื่นที่มีทักษะทางด้านภาษาที่ดีกว่า หรือหาความช่วยเหลือจาก search engine หรือ learning machine จากเว็บไซต์ ด้วยตัวเอง
5. นักศึกษาทั้ง 3 ระดับนี้ มีคำแนะนำรายวิชาภาษาอังกฤษแบบ เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ดังนี้

5.1 การเรียนการสอนแบบเรียนตัวเองก่อน ตามที่มอบหมาย มีการให้โจทย์ได้ค้นคว้าหาความรู้เตรียมตัว ตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียนเมื่อเจออาจารย์ผู้สอน ดิอยู่แล้ว เพราะช่วยให้นักศึกษาฝึกความรับผิดชอบ

5.2 การเรียนในระบบทำแบบฝึกหัด ด้วยตัวเองในระบบ Dlearning แนะนำให้เปิดสิทธิ์ให้นักศึกษาสามารถเข้าทำได้หลายรอบ เพื่อเป็นการฝึกฝน ทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ เพื่อให้จำคำศัพท์ได้ อีกทั้งโครงสร้างภาษา ซึ่งอาจจะทำการลดหลั่นคะแนนที่ให้ตามความเหมาะสม

5.3 ถ้ามีระบบการให้จอร์อบเรียนและเจออาจารย์ผู้สอบ หลังจากที่นักศึกษาเรียนเนื้อหาทำแบบฝึกหัดครบในแต่ละหัวข้อหรือบทเรียน ก็จะสามารถทำให้นักศึกษาที่มีทักษะ

ภาษาอังกฤษที่ดีอยู่แล้ว หรือมีความขยัน รับผิดชอบ สามารถเรียนครบตามข้อกำหนดของรายวิชาได้ก่อนเวลา เพื่อที่จะทุ่มเทเวลาที่เหลือเรียนรู้ทำงานในรายวิชาหลักของตนเอง หรือทำงานนอกเวลาได้ แต่ข้อเสียที่อาจจะตามมาคือ นักศึกษาที่ไม่สามารถแบ่งเวลาเองได้ หรือไม่มีความรับผิดชอบ ก็อาจจะรอที่จะเรียนในระบบและรอที่จะเข้าจองเรียนกับอาจารย์ผู้สอน แล้วมารอทำทุกอย่างที่เดียวช่วงท้าย ซึ่งอาจจะทำให้เรียนไม่ทัน และไม่ผ่านเกณฑ์ได้

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ และข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม แสดงให้เห็นว่าผลการเก็บข้อมูลของทั้ง 2 แห่ง เป็นไปในทิศทางเดียวกันในประเด็นที่สำคัญ คือ การที่นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบนำตนเองเพิ่มมากขึ้นจากการเรียนแบบ DBI โดยในแบบสอบถามนักศึกษาประเมินอยู่ที่ระดับมากในทุกข้อ ที่เป็นประเด็นเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ในประเด็นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ได้จากแบบสอบถามอยู่ที่ระดับปานกลาง ในภาพรวม ซึ่งไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา ที่ทุกคน จากทุกกลุ่ม ให้ข้อมูล โดยนักศึกษาทั้ง 9 คน คิดเห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาดีขึ้นหลังจากที่ได้เรียนแบบ DBI ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะจำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้จากนักศึกษายังมีจำนวนที่น้อย จึงไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้ทำการศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2/2564 มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ในภาคการศึกษาที่ 2/2564

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาจากคณะต่างๆ ทั้งสิ้น 9 คณะ และ 3 วิทยาลัย ได้แก่ (1) คณะดิจิทัลมีเดีย (2) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (3) คณะนิติศาสตร์ (4) คณะนิเทศศาสตร์ (5) คณะบริหารธุรกิจ (6) คณะบัญชี (7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (8) คณะศิลปศาสตร์ (9) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (10) วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ (11) วิทยาลัยการบินและคมนาคม และ (12) วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (3) แบบวัดความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง (4) แบบรายงานการเข้าทำแบบฝึกหัด (5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) (6) แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบกลุ่ม การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บจากผลทดสอบ การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงปริมาณ คือค่าสถิติเบื้องต้น ที่ประกอบไปด้วย ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) Pearson's correlation coefficient และ สถิติทดสอบที (t-test dependent) และ สถิติเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการจำแนกชนิดข้อมูลและการเปรียบเทียบเหตุการณ์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม นำมาอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรี

ปทุม โดยมีสมมติฐานว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบการสอนการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับก่อนเรียน

ผลการวิจัย พบว่า ผลวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงการให้เห็นค่าคะแนนที่มีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย Encounter ครั้งที่ 1, 2 และ 3 เป็น 6.65 (S.D. = 1.36) , 7.54 (S.D. = 1.12) และ 8.44 (S.D. = 1.03) ตามลำดับ อีกทั้งมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 7.54 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นั้นมีประสิทธิภาพพอสมควร เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีสมมติฐานว่า นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบการสอนการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับก่อนเรียน

ผลการวิจัย พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างจากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่มีระดับ .001 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 20.10 (S.D. = 5.84) และค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 27.92 (S.D. = 5.09) เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีสมมติฐานว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองยึดจากการเก็บข้อมูลครั้งที่ผู้ตอบแบบประเมินสูงสุด มีความสัมพันธ์กับคะแนนการทดสอบหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่า r เท่ากับ .687 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) โดยมีสมมติฐานว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในประเด็นรูปแบบการสอน ผู้สอน และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมของโครงการนี้ นักศึกษามีความพึงพอใจในประเด็นต่างๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (S.D.= 0.83) เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

กล่าวโดยสรุป การใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีประสิทธิภาพและสร้างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ แต่ทั้งนี้ผู้เรียนต้องมีวินัยและมีแรงจูงใจในการนำตนเองเป็นอย่างยิ่ง เพื่อทำการศึกษาและเรียนรู้เนื้อหาวิชาด้วยตนเองเป็นหลัก ยิ่งผู้เรียนมีวินัยในการเรียนด้วยตนเองมากเท่าไร ก็ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากเท่านั้น หากผู้เรียนขาดความสนใจ ไม่มีความตั้งใจ

และไม่ใส่ใจต่อการเรียนบทเรียนด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ที่ผู้สอนได้กำหนดให้แล้ว ย่อมส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนนั้นให้ตกต่ำได้เช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยพัฒนารูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นั้น แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบ BCI นี้ สามารถเพิ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม เนื่องจากการเรียนแบบนี้ ทำให้บทบาทและหน้าที่ของผู้สอนเปลี่ยนไปจากการให้ความรู้ ผ่านการบรรยาย หรือ ทำกิจกรรมในห้องเรียน เป็นการให้คำปรึกษา ชี้แนะ ผลักดัน ให้ข้อมูลสะท้อนกลับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะการพูดมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะถามคำถามตอบคำถามกับผู้สอน กล้าแสดงศักยภาพของตนเองออกมา ผ่านการเจอผู้สอนและผู้เรียนด้วยกันเป็นกลุ่มย่อย เล็กๆ ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสุขมากกว่าเดิมที่ใช้การสอนแบบอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sanna (2013), อภิรัตน์ และคณะ (2562) และ ลัดดา หวังภาศิต (2016) ที่สนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการสื่อสารกับผู้เรียน บรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นมิตร มีการให้กำลังใจ และมีกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในห้องเรียน ที่เป็นสิ่งที่สร้างแรงจูงใจในการพูดและเต็มใจใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

นอกจากการสอนรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) จะยังสามารถเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้ว การสอนรูปแบบนี้ยังสามารถเพิ่มการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาได้อีกด้วย กล่าวคือ การเรียนการสอนแบบ BCI ผ่านการเรียนแบบ Hybrid ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเองในระบบ Online ที่มีเนื้อหาเตรียมโดยผู้สอนไว้แล้ว ก่อนที่จะมาเจอกับผู้สอนในกลุ่มย่อย ช่วยทำให้ผู้เรียนต้องปรับการเรียนของตนเองแบบเชิงรุก (Proactive) เพื่อวางแผนการเรียนด้วยตนเอง เตรียมตัวหาข้อมูลตามโจทย์ ที่ผู้สอนได้ให้แนวทางไว้ก่อนที่จะเจอกันให้คาบเรียนกลุ่มย่อย สิ่งนี้เองเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายของการเรียน และรับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง รู้จักลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องทำในชีวิต ซึ่งถือว่ามีความจำเป็นและสำคัญอย่างมาก ในการเรียนการสอนในสภาวะปัจจุบันนี้ ที่เป็น Hybrid ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Isti'anah (2017), ลัดดา หวังภาศิต (2017), กิรติ ทองเนตร (2557), สุสัณหา ยิ้มแย้ม และคณะ (2558), อนุพงษ์ (2560)

จากผลการใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นี้ ทำให้เห็นด้วยว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การที่ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นเมื่อมีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่ดี ซึ่งผลการวิจัยมีความคล้ายคลึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดิษฐ์และคณะ (2561) ที่ทำการศึกษาวิจัย ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries สามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสูงขึ้น โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ 55 คะแนนและมีผลการเรียนสูงกว่าร้อยละ 60 หรือตั้งแต่ระดับเกรด C ขึ้นไป รวมทั้งผลการทดสอบหลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discoveries สูงกว่าผลทดสอบก่อนเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ก็ยังตรงกับจุดประสงค์หลัก 3 ประการของการเรียนรู้แบบนำตนเองของ Merriam, Caffarella และ Baumgartner (2007) ที่อธิบายไว้ดังนี้ คือเพื่อเพิ่มความสามารถของผู้เรียน ในการตัดสินใจด้วยตนเองในการศึกษาของผู้เรียนเอง นอกจากนี้ยังเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมิตร ไชยนนท์ (2549) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมิตร ไชยนนท์ (2549)

ในภาพรวมผู้เรียนคิดเห็นว่า รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ที่มีผู้สอนทำหน้าที่เป็นโค้ชให้คำปรึกษา ให้การอธิบาย ช่วยเหลือ ในการเรียนของผู้เรียน และรูปแบบการสอน ทั้ง Online และ Face-to-Face โดยไม่ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียน 15 สัปดาห์ แบบเจอผู้สอนในห้องเรียน หรือ ปล่อยให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง 100% โดยไม่เจอผู้สอนเลยตลอดภาคการศึกษา นั้น เป็นการสร้างระบบนิเวศการเรียนการสอนที่พึงพอใจ ผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมทักษะการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ความรับผิดชอบ การวางแผน การบริหารเวลา การสืบค้นข้อมูล และอื่นๆ ได้มากยิ่งขึ้น โดยผลการใช้รูปแบบการเรียนแบบนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Akkoyunlu, B., & Soylu, M. Y. (2008), Isti'anah (2017), อนุธรรม สาสุข 2556, กิรติ ทองเนตร (2557), สุสัณหา ยิ้มแย้ม และคณะ (2558), อลงกรณ์ อุ่เพ็ชร (2560) ตามที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน โดยเฉพาะช่วงวิกฤตการระบาดของเชื้อไวรัส โควิด 19 ที่ได้นำวิธีการสอนแบบใหม่ที่ออกแบบโดยทีมผู้ทำวิจัยที่เรียกว่ารูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ถือว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในภาพรวม แต่ทั้งนี้จำนวนการเก็บข้อมูลบางเครื่องมือยังเก็บจากนักศึกษาได้ในจำนวนที่ไม่มากพอ อาทิเช่น แบบทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษก่อนและหลัง ที่นักศึกษาศึกษาเข้าทำทั้ง 2 ครั้ง ยังมีจำนวนที่น้อย แบบสำรวจการเรียนแบบชี้แนะตนเองทั้ง 3 ครั้ง และแบบสอบถามความพึงพอใจของการจัดการเรียนการสอนแบบ BCI จึงอาจจะไม่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกกลุ่ม แต่ทั้งนี้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) สามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีนัยสำคัญ และพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการนำตนเองของนักศึกษาได้ ผ่านกระบวนการ 5 กระบวนการ คือ (1) การเรียนด้วยตัวเองก่อนทางระบบ Online (2) อาจารย์ผู้สอนให้แนวทาง

ข้อคำถาม (Guided questions) ผู้เรียนได้หาข้อมูล ค้นคว้าล่วงหน้าเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไปแล้วในระบบ Online เพื่อนำเสนอ (3) อาจารย์ผู้สอน สรุปรูปเนื้อหาที่เรียนใน Dlearning ถามคำถาม แบบ face-to-face (4) นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษหัวข้อที่นักศึกษาเลือก (5) อาจารย์ผู้สอนให้ feedback กับนักศึกษา

ทั้งนี้ นักการศึกษา ครูผู้สอน อาจารย์ในการภาษาต่างประเทศ หรือในวิชาอื่นๆ สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบ BCI ไปปรับใช้ได้ โดยทางทีมผู้วิจัย ขอเสนอแนวทางการนำไปใช้ในแต่ละกระบวนการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเรียนด้วยตัวเองก่อนทางระบบ Online (Self-paced online learning) ในขั้นนี้สิ่งที่สำคัญคือ องค์ประกอบเนื้อหา แบบฝึกหัด ในระบบที่ผู้สอนใช้ ต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป น่าสนใจ มีปริมาณเนื้อหา กำลังดีและน่าสนใจ มีการจัดทำ VDO Orientation ในระบบในครั้งแรก หรือแนะนำผู้สอนเจอกับผู้เรียนเพื่ออธิบายกระบวนการเรียนให้ชัดเจน ซึ่งสำคัญมากในการเตรียมผู้เรียนให้เข้าใจกระบวนการต่างๆ ที่เป็นระบบ อย่างถ่องแท้ เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิด ไม่เข้าใจการเรียน

ขั้นที่ 2 ผู้สอนให้แนวทางข้อคำถาม ผู้เรียนได้หาข้อมูล ค้นคว้าล่วงหน้าเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไปแล้วในระบบ Online เพื่อนำเสนอ (Preparation) ขั้นนี้สิ่งที่ผู้สอนควรเตรียมคือ แหล่งค้นหาข้อมูล ความรู้ ที่น่าเชื่อถือ และ เหมาะกับผู้เรียน และเทคนิคการใช้เครื่องมือในการช่วยแปล หรือตรวจสอบโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อเสริมสร้าง (Scaffold) ทักษะทางด้านภาษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของการโค้ชชิ่ง

ขั้นที่ 3 อาจารย์ผู้สอน สรุปรูปเนื้อหาที่เรียนใน Dlearning ถามคำถาม แบบ face-to-face (Review and Inquiry) ขั้นนี้เป็นการเรียนแบบ face-to-face ที่แนะนำให้อัดกลุ่มเล็ก ไม่เกิน 20 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างทั่วถึง และพยายามสร้างบรรยากาศการแชร์คำตอบ หรือสิ่งที่นักศึกษาค้นคว้าได้เรียนจากระบบ Online โดยผู้สอนมีการสรุปสาระสำคัญในบทเรียนผ่านกระบวนการ ถาม-ตอบ และอธิบายเชิงลึกเมื่อจำเป็น

ขั้นที่ 4 นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษหัวข้อที่นักศึกษาเลือก (Presentation) ขั้นนี้ แนะนำให้ผู้สอนจัดเตรียมหัวข้อให้นักศึกษาได้สามารถเลือกได้ โดยหัวข้อควรเกี่ยวกับบทเรียน เป็นเรื่องใกล้ตัวนักศึกษา และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อนักศึกษาได้ใช้คำศัพท์ โครงสร้าง ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ในบทเรียนได้นำกลับมาใช้ผ่านการเตรียมตัว ฝึกฝนหลายรอบ ก่อนจะมาเจอผู้สอน

ขั้นที่ 5 อาจารย์ผู้สอนให้ feedback กับนักศึกษา (Feedback) ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญที่ผู้สอนควรให้ feedback เพื่อการพัฒนา เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนนำเสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านหลักภาษา เช่นการออกเสียงที่ถูกต้อง การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม โครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง เพื่อนักศึกษาได้ตระหนักถึงประเด็นที่ควรพัฒนาปรับปรุงในครั้งต่อไป และสามารถนำสิ่งที่ถูกต้องไปใช้ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ทีมผู้สอนเสนอครู อาจารย์ที่ประสงค์จะนำวิธีการสอนนี้ปรับใช้ คือ เพิ่มกระบวนการสังเกต (Monitoring) ระหว่างการเรียนด้วยตนเองในระบบ online ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสังเกตระหว่างการเรียนแบบ face-to-face เพื่อสามารถพิจารณานักศึกษา ในกรณีที่ต้องการความช่วยเหลือ ดูแล เพิ่มเติมรายบุคคล

(Nurturing) ผ่านการประชุมรายบุคคล (Teacher-student conferencing) ในกรณีที่ผู้สอนมีชั้นเรียนที่ไม่ใหญ่มาก และสามารถแบ่งเวลาได้ตามความเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้วิจัยที่สนใจนำผลงานวิจัยชิ้นนี้ไปปรับใช้ในครั้งต่อไป ทีมผู้สอนแนะนำกระบวนการเก็บข้อมูลว่า อาจจะทำการกระตุ้น หรือมีแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบ แบบประเมิน หรือแบบสำรวจ ได้ครบถ้วน โดยการอาจจะเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนมีส่วนร่วม นอกจากนี้ ผู้ทำวิจัยครั้งต่อไปอาจทำการเปรียบเทียบตัวแปรอื่นที่มีผลต่อการพูด หรือทักษะอื่นๆ ของภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น และการเรียนแบบชี้นำตนเอง อาทิ เช่น ตัวแปรที่เป็นชั้นปีการศึกษา สาขาวิชา หรือคณะที่นักศึกษาทำการศึกษา เพื่อให้ทราบว่าวิธีการสอนแบบ BCI เหมาะสมกับนักศึกษากลุ่มใดมากที่สุด

นอกจากนี้ทีมผู้วิจัยยังแนะนำให้ศึกษาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น คณะ สาขาวิชา เช่น สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาสังคมศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์ เป็นต้น ว่าแต่ละสาขามีความแตกต่างกันในการใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) หรือไม่ และมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันหรือไม่ การศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียน ว่ามีผลต่อการเรียนแบบชี้นำตนเองหรือไม่ และศึกษาเรื่องวิธีการสร้างทัศนคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีระเบียบวินัยในตนเอง ฯลฯ ที่มีต่อการเรียนแบบชี้นำตนเองของผู้เรียน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กัณฐิมา ชำรัมย์. (2560). “การเปรียบเทียบผลการเรียนนริวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร CLT กับการสอนด้วยวิธีปกติ” วารสารออนไลน์ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2565 จาก <http://www.edujournal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/462.ru>
- กิริติ ทองเนตร. (2557). “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีพ.ศ.2557” รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). “ไขปัญหา ทักษะ 'ภาษาอังกฤษ' คนไทย 'ร่วง' ซ้ำซ้อน เพราะอะไร?” [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/social/865234>
- งามพันธุ์ สัยศรี วิจารณ์ วังษ์สุวรรณ คงเฝ้า และสร้อยสน สกลรักษ์. (2563). “การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามการเรียนรู้และการสอนบนฐานความยึดมั่นผูกพันและการเรียนรู้แบบตนเองเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1” วารสาร ศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 12: 1-13.
- ณัชปภา โพธิ์พุ่ม พระปรัญญา ชัยสุโขโต และทองพูล ชุมคำ. (2562). “การพัฒนาทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT” วารสาร บัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ ปีที่ 6: 109-122.
- ดวงชีวา ทิพย์แดง. (2549). “การพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรสวนกล้วยไม้” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนวัฒน์ ศรีไพโรจน์. (2561). “อิทธิพลของโปรแกรมการโค้ชการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ใครงานเป็นฐาน ที่มีต่อสมรรถนะของผู้สอนเพื่อทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ของผู้เรียน” วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
- ประดิษฐ์ ศรีโนนยาง กิตติพัฒน์ ทาวงศ์ษา พลภัทร อภัยโส บรรจบ ชาติชัย. (2561). “ผลสัมฤทธิ์

ของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรม Edusoft's English Discovery”

วารสารศรีล้านช้างปริทรรศน์ ปีที่ 4: 47-63.

นิภาวรรณ นวาวัตน์. (2562). “การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารแบบเห็นการะงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อ เสริมสร้าง
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ปริญญาตรี” **ปรัชญาดุษฐ์
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร** 2562

นิรมิตร ไชยนนท์. (2549). “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นงนุช สีสันต์. (2561). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นงลักษณ์ อัสสาไพโร และนิตยา เป็ล้องนุช. (2552). “การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน.” **วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น** ปีที่ 32: 70-57.

พะเยา นุเสน. (2562). การใช้การสอนมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 1(1).

มารุต พัฒนผล. (2562). การโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์
การพิมพ์.

รัชณี คุณานววัฒน์. (2552). การพูดคืออะไร. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2563, จาก
<http://www.kroobannok.com/blog/22146> สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2552

ลัดดา หวังภามิต. (2017). ได้ศึกษาการใช้วิธีการโค้ชเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้วย
ภาษาอังกฤษ

วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2019). การชี้แนะการสอน: แนวทางการนำไปใช้พัฒนา การจัดการเรียน
การสอนของครู **วารสารราชพฤกษ์** ปีที่ 17(1): 1-10.

วิรัช วรรณรัตน์. (2539). การวัดประเมินผลการศึกษา. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- ศรีสุดา ไชยวิจารณ์. (2561). “การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช” **วารสารนาคบุตรปริทรรศน์** ปีที่ 10: 59-72.
- สุรัตนา อติพัฒน์. (2561). การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานโดยบูรณาการเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาครู ภาษาอังกฤษ. **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์** ปีที่ 33(2) พฤษภาคม-สิงหาคม 2561.
- สุสัณหา ยิ้มแย้ม อำไพ จารุวัชรพาทินชกุล จันทรรัตน์ เจริญสันติ อภิรัช อินทรวงกูร ณ อยุธยา ปิยะนุช ชูโต และ นางลักษณีย์ เณลิมสุข. (2558). “การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21” **พยาบาลสาร** ปีที่ 42: 129-140.
- อนรรฆ สาสุข. (2556). “**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชา ง 31101 เทคโนโลยีสารสนเทศ**” รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อภิรัตน์ พุทธิติติก ลดาวัลย์ วัฒนบุตร และดวงพร ศรีบุญเรือง. (2562). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม** ปีที่ 13: 231-240.
- อภิสร่า พรรัตนานุกูล และ โจ้ว ตั้ง. (2562). การศึกษาสภาพปัจจุบันของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. **วารสารจีนศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**, 12(1). หน้า 140-162.
- อลงกรณ์ คู่เพชร. (2560). “**ผลการเรียนรู้ร่วมกันแบบผสมผสานที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาอังกฤษ

- Akkoyunlu, B., & Soylu, M. Y. (2008). A Study of Student's Perceptions in a Blended Learning Environment Based on Different Learning Styles. **Educational Technology & Society**, 11 (1), 183-193.
- Apirating, K. (2022). A CONCEPTUAL FRAMEWORK OF FLIPPED CLASSROOM BY

COLLABORATIVE LEARNING WITH COACHING-MENTORING THROUGH
PROJECT BASED LEARNING. **Journal of Graduate Studies Valaya
Alongkorn Rajabhat University** Vol. 14 No. 2 (May – August 2020).

- Bygate, M. (2001). Effects of Task Repetition on the Structure and Control of Oral Language. In M. Bygate, P. Skehan, & M. Swain (Eds.), *Researching Pedagogic Tasks: Second Language Learning, Teaching and Testing*. Harlow, UK: Longman.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. **Applied Linguistics**, 1, 1-47.
- Candy, P. C. (1991). **Self-Direction for Lifelong Learning**. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Celce-Murcia, M., Dörnyei Z, Thurrell, S. (1995) A pedagogical framework for communicative competence: A Pedagogically motivated model with content specifications. **Applied Linguistics**, 6(2): 5–35.
- Driscoll, M. (2002). Blended Learning: Let's Get beyond the Hype. **IBM Global Services**. (Online) Retrieved from http://www-07.ibm.com/services/pdf/blended_learning.pdf
- Garrison, D. R., & Kanuka, H. (2004). Blended learning: Uncovering its transformative potential in higher education. **Internet and Higher Education**, 7, 95–105. (Online) Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2004.02.001>
- Graham, C. R. (2006). Blended learning systems: Definition, current trends and future directions. In C. J. Bonk & C. R. Graham (Eds.), **The handbook of blended learning: Global perspectives**, local designs (pp. 3–21). San Francisco: Pfeiffer.
- Gustafson, K. L. and R. M. Branch (2002). What is instructional design. In R.A. Reiser & J.V. Dempsey (Eds.), **Trends and issues in instructional design and Technology**. (17-25) Columbus, OH: Merrill/Prentice Hall.
- Isti'anah, A. (2017). The Effect of Blended Learning to the Students' Achievement in Grammar Class. **IJEE (Indonesian Journal of English Education)**, 4(1), 16-30.
- Khader, N. S. K. (2016). The Effectiveness of Blended Learning in Improving Students' Achievement in Third Grade's Science in Bani Kenana. **Journal of Education and Practice**. Vol.7, No.35, 2016 pp.109-116.
- Knowles, M. (1975). **Self-directed learning: A guide for learners and teachers**. New

- York, NY: Association Press.
- Marek, M. W., & Wu, W. (2011). "Using Facebook and SKYPE as social media in an EFL conversation class". Paper presented at **the 28th International Conference on Teaching and Learning in the ROC**, National Taichung University of Education, Taichung, Taiwan
- Merriam, S.B., Caffarella, R.S. & Baumgartner, L.M. (2007). **Learning in adulthood: A comprehensive guide**. (3rd ed.). San Francisco, CA: John Wiley & Sons, Inc.
- Nunan, D. (2004). **Task-Based Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J., & Rodgers, T. (1986). **Approaches and Methods in Language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sirinan, A. (2017). "**A Task-based Learning Approach to Enhance English Speaking Ability Skills for First Year Silapakorn University Students**". Thesis. Silapakorn University. Nakhon Pathom.
- Suphan, P. and Phusawisot, P. (2020). An Action Research for Improving Speaking Ability of Vocational Students Using Communicative Language Teaching Activities. **Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University** Vol. 17 No. 3: September - December 2020 pp. 139-152.
- Toro, V., Camacho-Minuche, G., Pinza-Tapia, E., & Paredes, F. (2019). The Use of the Communicative Language Teaching Approach to Improve Students' Oral Skills. **English Language Teaching**; Vol. 12, No. 1; 2019 pp.110-118.
- Widdowson, H.G. (1978). **Teaching language as Communication**. London: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). **A Framework for Task-Based Learning**. Edinburgh: Longman.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

Pre- and Post-test Evaluation Rubric

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Pre- and Post-test Evaluation Rubric

Student ID: _____

 Pre-test

 Post-test

Criteria	Points
Fluency 5. The speaker speaks confidently and naturally with no distracting hesitations. Ideas flow smoothly. 3. The speaker hesitates several times, but generally seems to know the desired words, even if it is necessary to think about them a bit. 1. The speaker has many hesitations and great difficulty remembering or selecting words.	5
Pronunciation 5. Pronunciation is accurate, with correct inflections, numbers of syllables and other correct nuances of pronunciation. 3. Pronunciation is satisfactory; however words sometimes have incorrect inflections or are otherwise sometimes hard to understand. 1. Pronunciation is very hard or impossible to understand by a native speaker.	5
Grammar 5. The speaker speaks with no more incorrect grammar than a native speaker would. 3. The speaker occasionally uses inappropriate verb tenses and/or incorrectly uses parts of speech, however the speaker has the ability to correct grammar without prompts. 1. The speaker makes frequent use of inappropriate verb tenses and/or incorrectly constructs sentences or uses parts of speech.	5
Vocabulary 5. Vocabulary is sufficient to be understood in most settings and words are used with their correct meaning. 3. Vocabulary is moderate, although the speaker sometimes needs help identifying the correct words. There are only occasional problems with correct meanings of words. 1. Vocabulary is very limited and/or incorrect words are often used.	5
Content 5. The speaker is knowledgeable about the subject and provides a significant level of detail, given the time available. 3. The speaker is aware of the subject and attempts to provide relevant ideas about it. Provides some details. 1. Speaker seems to have little or no understanding of the subject. Statements are superficial or not relevant.	5
Total	25

This rubric can be attributed to:

Marek, M. W., & Wu, W. (2011, May 14). Using Facebook and SKYPE as Social Media in an EFL conversation class. Paper presented at the 28th International Conference on Teaching and Learning in the ROC, National Taichung University of Education, Taichung, Taiwan.

ภาคผนวก ข

Pre-Posttest ENG111 CEFR test questions

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

PRE-TEST

ENG 111

ENG 112

2564-2

Part 1 Listening A

Listen and choose the best answer. (For Numbers 1-10)

For Numbers 1-10, refer to the following video.

<https://youtu.be/4sWLGNAw2UI>

1. Where should people go when the bell rings?

- A
- B
- C

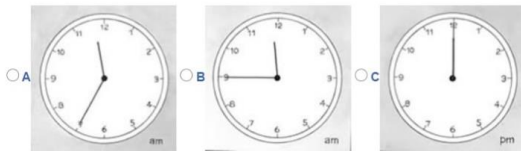
2. Where is the woman?

- A
- B
- C

SRIPATUM UNIVERSITY

3. What time is the next train to London?

- A
- B
- C

4. Which house is the man talking about?

- A
- B
- C

5. Where is Andy?

- A
- B
- C

6. When is Chris repairing the heating?

- A
- B
- C

7. Where is the barbeque going to be?

- A
 B
 C

8. Where is Jane's party?

- A
 B
 C

9. Which is the correct picture?

- A
 B
 C

10.

10. Who is the speaker?

- A
 B
 C

Part 2 Listening B

Listen and choose the best answer. (For Numbers 11-15)

For Numbers 11-15, refer to the following video.

<https://youtu.be/jchlvIHjDkE>

Task One: Short Conversations – Questions 11-15

Listen to two people talking about a family photograph.

- You will hear six short conversations.
- Match each name with a person in the picture.
- Place a in the correct box on your Answer Sheet.
- You will hear each conversation twice.
- You will hear an example.

	Peter	Jack	Jane	Mark	Maggie	Kathy	Points
A	☐	☐	☒	☐	☐	☐	1
B	☐	☒	☐	☐	☐	☐	1
C	☐	☐	☐	☒	☐	☐	1
D	☐	☐	☐	☐	☐	☒	0
E	☐	☐	☐	☐	☒	☐	1
F	☒	☐	☐	☐	☐	☐	1

Part 3 Question-Response

For Numbers 16-25

Choose the best response for every given question or statement.

16. A: Shall we go to the gym now?
 B: _____.

- I'm too tired.
- Not at all.
- It's all good.
- She's already there.

17. A: I'd like two tickets for tomorrow night.
 B: _____.

- How much did you pay?
- Afternoon or evening.
- I'll just check for you.
- You are booked already.

18. A: I can't understand this email.

B: _____.

- I suppose you can.
- Don't you know?
- Do you need some help?
- No, they haven't arrived.

19. A: What color will you paint the children's bedroom?

B: _____.

- It wasn't very difficult.
- We can't decide yet.
- I hope it was right.
- I bought the paint yesterday.

20. A: Can I park here?

B: _____.

- Sorry, I did that.
- It's already here.
- Only for half an hour.
- It opens tomorrow.

21. How can I get this computer fixed?

B: _____.

- It's pretty good isn't it?
- Lock it to the desk.
- Call the IT department.
- They are not yet done.

22. This is your laptop, isn't it?

B: _____.

- It is on top of the cupboard.
- Do you think so?
- No, mine is at home.
- I haven't seen it yet.

23. A: Do you know of a good mechanic?

B: _____.

- No, I'll get you the number.
- I use a garage in the next town.
- I prefer a different mechanic.
- It's on Main Street.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

24. A: Hand me over that stapler, will you?

B: _____.

- It is in the other hand.
- Yes, it is in the drawer.
- Here you are.
- Oh, I didn't know that.

25. A: What's wrong with the car?

B: _____.

- It won't start.
- That's a pity.
- Yes, that's right.
- Wait for a minute.

Part 4 Grammar and Vocabulary

For Numbers 26-35

Choose the best answer to complete the sentence.

26. The company needs to decide and for all what its position is on this point.

- here
- once
- for
- finally

27. Don't put your cup on the of the table – someone will knock it off.

- outside
- edge
- boundary
- border

28. I'm sorry - I didn't to disturb you.

- hope
- mean
- think
- suppose

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
UNIVERSITY

29. The singer ended the concert her most popular song.

- by
- with
- in
- as

...

30. His eyes were bad that he couldn't read the number plate of the car in front.

- so
- very
- such
- to

31. Would you mind these plates a wipe before putting them in the cupboard?

- making
- doing
- getting
- giving

...

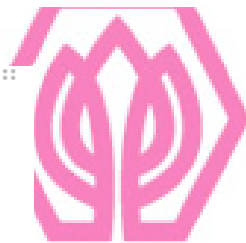
32. The shop didn't have the shoes I wanted, but they've a pair specially for me.

- booked
- ordered
- commanded
- asked

...

33. She came to live here a month ago.

- almost
- quite
- beyond
- already

วิทยาลัยศรีปทุม
JM UNIVERSITY

...

34. Once the plane is in the air, you can your seat belts if you wish.

- undress
- unfasten
- unlock
- untie

35. This new printer is recommended as being reliable.

- greatly
- highly
- strongly
- readily

Part 5 Reading

For Numbers 36 – 40, choose the best answer.

36. Choose the best answer

1

Green Manor Hospital

14.00 – 16.00 and 18.00 – 20.00

If you cannot come at these times, please speak to the nurse in charge.

- Business hours
- Visiting hours
- Meal times

37. Choose the best answer

Window Cleaner

I am in your area on Thursdays

-

- friendly service

- no job too small

Call Nick on 01322 456672 to arrange a visit

**INU
SITY**

- low prices
- great windows
- free returns

38. Choose the best answer

Enjoy the hot weather this summer

BUT

Protect yourself from burning

- keep in the shade

-

- put on a hat

- wear long sleeves

- use lots of sunscreen
- drink lots of water
- eat lots of ice cream

39. Choose the best answer

Fun Day

Victoria Park 11am – 8pm

Saturday 8th August

- singing competition

- barbeque

- fireworks

One day only – don't _____ it!

- book
- make
- miss

សិក្សា
UNIVERSITY

40. Choose the best answer

John,

Your dinner is already in the oven. _____ for ten minutes. Don't leave it in the oven too long.

Love,

Cathy.

- Open it up
- Take it out
- Warm it up

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน
โดยการโค้ชแบบผสมผสาน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา
แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

คำชี้แจง

- 1) แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน
- 2) แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) และตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน เพื่อแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาตามความเป็นจริง

เกณฑ์ประเมิน 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็น	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
1.1 ด้านความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ					
1.1.1 นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจมากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
1.1.2 นักศึกษาสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องมากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
1.1.3 นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษโดยถูกหลักไวยากรณ์มากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
1.1.4 นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องกับบริบท และความหมายมากยิ่งขึ้นจากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
1.1.5 นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่พูดได้เป็นอย่างดี จากการเรียน โดยใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					

ประเด็น	5	4	3	2	1
1.2 ด้านการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
1.2.1 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของตนเองได้					
1.2.2 นักศึกษาสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนของตนเองได้					
1.2.3 นักศึกษาสามารถวางแผนการเรียนของตนเองได้					
1.2.4 นักศึกษาสามารถดำเนินการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายด้วยตนเองได้					
1.2.5 นักศึกษาสามารถประเมินผลการเรียนของตนเองได้					
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้แบบผสมผสาน (BCI)					
2.1 กิจกรรมในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสม					
2.2 กิจกรรมในห้องเรียนโดยการใช้การโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)					
2.2.1 นักศึกษาคิดเห็นว่ากิจกรรม Pre-test เกี่ยวกับบทเรียนส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
2.2.2 นักศึกษาคิดเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียนทาง D-learning ด้วยตนเองส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
2.2.3 นักศึกษาคิดเห็นว่ากิจกรรม Post-test เกี่ยวกับบทเรียนส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
2.2.4 นักศึกษาคิดเห็นว่ากิจกรรม Encounter ที่นักศึกษาได้มาเจออาจารย์ผู้สอนเพื่อฟังสรุปเนื้อหาบทเรียน ตอบคำถามจากผู้สอนเกี่ยวกับบทเรียน และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอประเด็นที่นักศึกษาสนใจส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
2.3 นักศึกษาคิดเห็นว่าจำนวนครั้งและเวลาที่ใช้ในกิจกรรม Encounter มีความเหมาะสม					
3. ด้านสื่อการสอน					

ประเด็น	5	4	3	2	1
3.1 นักศึกษาคิดเห็นว่าสื่อการสอนใน Dlearning และใน Encounter ช่วยเพิ่มความสามารถต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
3.2 นักศึกษาคิดเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ					
3.3 นักศึกษาคิดเห็นว่าเนื้อหาบทความที่อ่านไม่ยากจนเกินไป					
3.4 นักศึกษาคิดเห็นว่าแบบฝึกหัดช่วยพัฒนาความสามารถต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
4.1 นักศึกษาคิดเห็นว่าวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างต่อเนื่องส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
4.2 นักศึกษาคิดเห็นว่าวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่มีความหลากหลายส่งผลดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
4.3 นักศึกษาคิดเห็นว่าวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนสามารถวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง					
4.4 นักศึกษาคิดเห็นว่าวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนสามารถวัดความสามารถการติดต่อสื่อสารทางวัฒนธรรมของนักศึกษาได้จริง					
4.5 นักศึกษาคิดเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลการเรียนเข้าใจง่าย					
4.6 นักศึกษาคิดเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลการเรียนสามารถวัดความรู้ของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาได้จริง					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. สิ่งที่ชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิชานี้

.....

.....

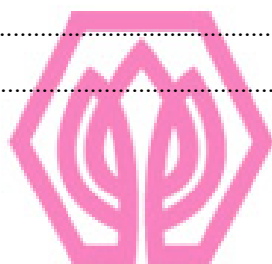
.....
.....

2. สิ่งที่ไม่ชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิชานี้

.....
.....
.....
.....

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Thank you ☺

ภาคผนวก ง
แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

**แบบฟอร์มสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการเรียนการสอน
รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน
โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)**

แนวคำถามกึ่งโครงสร้าง

คำชี้แจงสำหรับนักวิจัยผู้สัมภาษณ์

- (1) แบบฟอร์มการสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการสอนรายวิชา รายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างแท้จริงจากนักศึกษาหลังจากเรียนจบในรายวิชานี้
- (2) นักศึกษาจำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มระดับชั้น ได้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์เป็น 1 ใน นักวิจัยที่ไม่ได้สอนนักศึกษาในรายวิชานี้ ทำการสัมภาษณ์และบันทึกเสียงการสนทนานักศึกษาทั้ง 9 คน แบ่ง ออกเป็นกลุ่มละ 3 คน แบ่งตามระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นเวลา กลุ่มละประมาณ 20-30 นาที โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาเข้าใจการสอนแบบ รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) อย่างไร
2. นักศึกษาคิดอย่างไรต่อวิธีการเรียนการสอนแบบ Hybrid โดยรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)
3. นักศึกษาคิดว่าความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นอย่างไรหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)
4. นักศึกษาคิดว่านักศึกษามีการเรียนแบบนำตนเอง (Directed Learning) เป็นอย่างไรหลังจากได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI)
5. นักศึกษามีคำแนะนำอะไรที่จะทำให้รายวิชาภาษาอังกฤษแบบ เรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) นี้เป็นประโยชน์มากขึ้นสำหรับผู้เรียนรุ่นต่อไป

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง
ในการเรียนวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน

ชื่อ..... เลขที่.....

เกณฑ์การให้คะแนน

3	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับดี
2	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับพอใช้
1	หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเองระดับต้องปรับปรุง

ข้อที่	ลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบนำตนเอง	คะแนน			หมายเหตุ
		3	2	1	
การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียน					
1.	รู้ความต้องการในการเรียนของตนเอง				
2.	รู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ว่าตัวเองเป็นใคร กำลังทำอะไร				
การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน					
3.	รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ในแต่ละครั้ง				
4.	มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนเพื่อพัฒนาความรู้				
การวางแผนการเรียน					
5.	มีการวางแผนการเรียนในแต่ละครั้ง				
6.	รู้เนื้อหา ลำดับขั้นตอนการเรียน				
การดำเนินการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
7.	สามารถสืบเสาะ แสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ที่หลากหลาย				
8.	สามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง				
การประเมินผล					
9.	นำกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ให้ตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้				
10.	ประเมินผลการเรียนรู้และความก้าวหน้าของตนเอง				

ระดับคุณภาพ

ระดับ 20.51 – 30 คะแนน	=	ดี
ระดับ 10.51 – 20.50 คะแนน	=	พอใช้
ระดับ 1 – 10.50 คะแนน	=	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

แบบฟอร์มการยินยอมให้สัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Consent Form

Purpose of the Interview

This interview is part of a Ph.D. dissertation on the title of The Effects of Project-based Reading Instruction on English Reading Ability and Intercultural Communicative Competence. It intends to elicit students' opinions of the PRI instruction and to help them to improve their English reading strategies, cultural knowledge and communication with speakers of English from various cultures.

The data collected in this interview will be used to help explain the results of the study using the PRI framework. It also helps students at Sripatum University to understand the impact of language and culture on appropriate and effective cross-communication.

Subject's Understanding

- I agree to participate in this interview that I understand will be submitted in partial fulfillment of the researcher's dissertation.
- I agree to have photo taken with the students or voice recorded by them.
- I understand that my participation is voluntary.
- I understand that I will not be identified by name in dissertation.
- I am aware that all records will be kept confidential in the secure possession of the researcher.
- I am aware that all the records will be used purposely for this study.
- I acknowledge that my responses provided in this interview will not in any way affect my grade in the English course that I enrolled in the researcher's class.
- I acknowledge that the contact information of the students and the researcher have been made available to me along with a duplicate copy of this consent form.

Subject's Signature: _____ Date Signed: _____

Subject's Signature: _____ Date Signed: _____

Subject's Signature: _____ Date Signed: _____

Subject's Signature: _____ Date Signed: _____

Subject's Signature: _____ Date Signed: _____

Subject's Signature: _____ Date Signed: _____

Advisor: Ajarn Piboon Sukvijit, a full-time English lecturer at Sripatum University

E-mail address: piboon.su@spu.ac.th

Tel: 02-579-1111 ext. 1579

Focus group ENG111 (16)

ขอบคุณ นศ กลุ่ม 2 มากๆ นะคะ เจอกันนะคะ ❤️ 🙏
Topic: นิตสัมภาษณ์ นศ ENG111 กลุ่ม 2 วันศุกร์ ที่ 2...

Yu

1. นายสมชาย ตอล
(ยินยอมครับ)
2. นางสาวปรีญา เครือโป้
(ยินยอมค่ะ)
3. วันเฉลิม ชัยแสง
(ยินยอมครับ)
4. นางสาวนริศราพร
ธงอาษา(ยินยอมค่ะ)
- 5.นางสาวพิชญา ชัยวิเศษ
(ยินยอมค่ะ)
- 6.นาย จิรภัทร ภาณุพินทุ
(ยินยอมครับ)
- 7.นางสาวดลิตรา อรุณแสง
(ยินยอมค่ะ)
- 8.นาย ธนาวุฒิ
อากาศกุล(ยินยอมครับ)
- 9.นางสาวเมธาพร
บุตรวิเชียร(ยินยอมค่ะ)
- 10.นายพีรวัส
ทองเดช(ยินยอมครับ)
- 11.พรไพลิน แสงใหม่
(ยินยอมค่ะ)
- 12.

11:45 PM

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพบุลย์ สุขวิจิตร บาร์
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	432/162 มบ.พฤษชาติไลท์ ต.หลักหก อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี 12000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยคณบดี ฝ่ายวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	Ph.D. English as an International Language (English Language Instruction and Language Assessment and Evaluation), EIL Program, Chulalongkorn University, Thailand Year 2016 (Full grant from Sripatum University)
ผลงานด้านการวิจัย	

Yuraratch, S. & others. (2020). The Synthesis of the Reports of the Fourth Round External Quality Assessment of Children Development Centers, the Basic, Vocational, and Higher Education Institutions. *The Proceedings of The 15th RSU National Graduate Research Conference on 19 August 2020*, Vol.15 No. (2563), p. 1924-1938.

Barr, P.B. (2018). The Enhancement of Students' English-Speaking Ability Through the Use of Face-to-Face Teacher-Student Conferencing: A Case Study of an Online Learning Course in a Private University in Thailand. *The Proceedings of The 13th National and International Sripatum University Conference (SPUCON2018) on Research and Innovations for Sustainable Development at Sripatum University, Bangkhen Campus, Bangkok, on 20 December 2018*, p. 200-210.

Barr, P.B. & Chinwanno, A. (2016). The Effects of Project-based Reading Instruction on English Reading Ability and Intercultural Communicative Competence of Undergraduate Students. (Published in *Journal of Education, Naresuan University*, Vol. 18 (3) July-September 2016).

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อ นางเพราพิลาส บุรณะวนิชกุล

สถานที่เกิด บุรีรัมย์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 165 ถนนพิบูลสงคราม ต.สวนใหญ่ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534 ศศ.ม. จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2531 ศศ.บ. จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานด้านการวิจัย

2559, “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2559”

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อ นางสาวรุ่งรัตน์ วัชรพุกักษ์

สถานที่เกิด สงขลา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 25 งามวงศ์วาน 18 แยก 6/9 ต.บางเขน อ. เมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527 ศศ.ม. จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

พ.ศ. 2523 ศศ.บ. จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผลงานด้านการวิจัย

2565, วิจัยชั้นเรียนเรื่อง การใช้รูปแบบการสอนโดยการโค้ชแบบผสมผสาน (BCI) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ในรายวิชา ENG111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2551, วิจัยชั้นเรียนเรื่อง การใช้สื่อเสริมเรื่อง Verbes (กริยา), Articles (คำนำหน้านาม) และ Adjectifs Possessifs (คำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาฝรั่งเศส ปีการศึกษา 2551